

1901

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

17

1
B
50

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

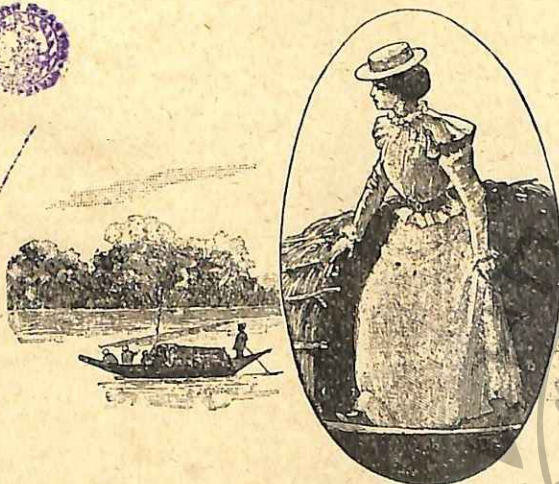
ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 8^{ος}

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1 Αύγουστου 1901
ΗΜΕΡΟΜ. 26-4-85
ΑΡΙΘ. 35010

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ :

Ἀγῶνες (οἱ) τῆς Ὀλυμπίας	159
Ἀγῶνες (οἱ) τῶν Σχολείων	114
Ἀδικημένοι (οἱ)	191
Ἀδριάντες	135
Βασιλόπαις (ὁ)	167
Γραμματοσυλλέκται	226
Γύρος (ὁ) τοῦ Κόσμου	255
Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν	232
Εἰς τὸν Ἀέρα	334
Εἰς τὸ Σκοπευτήριον	71
Ἐορταί (αἱ) μας	119
Ἐνας (ὁ) καὶ ὁ ἄλλος	375
Ἐπιστολὴ Βραχεῖα	151
Ζωντανὰ Κούκλα	327
Ζωολογικὸς Κῆπος	183
Ἡρωῖσμός	239
Θέατρα (τὰ)	175
Θερινὰ Βροχαί	202
Θησαυρὸς (ὁ) τῶν Κυθρίων	47
Ἰδιοφυῖα καὶ κλίσις	312
Ἱπποδρόμιον	271
Ἰωσήφ Βέρδης	31
Καὶ μία προσωπικὴ	207
Κυπριακὴ (ἡ) Ἐκθεσις	131
Λαχεῖον (τὸ)	296
Μέγα ζήτημα	216
Μεγάλῃ (ἡ) φίλῃ	263
Μία (ἡ) καὶ ἡ ἄλλη	343
Νέα ἀπὸ τὸν οὐρανόν	79
Νέα (ἡ) Σκηνή	303
Νέος Διὼν	6
Οὐ πτύσας	247
Πάσχα Κυρίου	103
Πέμπτη (ἡ) τῶν Μαθητῶν	87
Πένθος παγκόσμιον	24
Προφάσεις (αἱ)	320
Πρώτη (ἡ) ἀνοιξίς	39
Πρωτομαγιά	143
Σεπτέμβριος	279
Τραγισάσκα Ρουμάνια	287
Χαιρετισμός	399
Χαρὰς ἡμέραι	56
Χειμερινὰ καθήκοντα	383
Χελιδόνες (αἱ)	95
Χιονίστραι (αἱ)	391

Ἐθρὸν Βραβεῖον (εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν) 15

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ : 15. 26,

34, 43, 51, 59, 67, 75, 83, 91, 99, 107, 115, 123, 132, 139, 147, 156, 163, 172, 179, 187, 195, 203, 211, 219, 228, 235, 243, 251, 259, 266, 275, 283, 291, 300, 306, 314, 323, 331, 339, 347, 355, 362, 371, 379, 387, 395, 403	418
---	-----

Ἀνέστης Κωνσταντινίδης (μετ' εἰκόνας) 192

ΑΝΕΨΙΑΙ (αἱ) ΤΟΥ Κου ΒΩΡΚΕ (μετὰ 16 εἰκόνων) :

1, 22, 32, 37, 48, 55, 61, 72, 77, 85, 96, 104, 109, 120, 125, 136, 145, 151, 157, 168, 173, 184, 192, 197	
--	--

ΑΝΕΨΙΟΣ (ὁ) ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ (μετὰ 17 εἰκόνων) . .

217, 221, 233, 237, 248, 257, 264, 272, 280, 288, 295, 301, 313, 317, 328, 333, 345, 352, 361, 369, 376, 384, 395, 394, 415	
---	--

Ἀνθη (τὰ) τῆς Ἀμυγδαλῆς 208, 215, 227, 234
Ἀνθρῶπος (ὁ) καὶ τὸ πουλάκι 178

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :

65ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	338
66ου Διαγωνισμοῦ (Ἀύσεων)	266
67ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος)	351, 359
68ου Διαγωνισμοῦ (Ἀύσεων)	402
69ου Διαγωνισμοῦ (Ἀύσεων)	402
Κυριακῆς Διαπλάσεως (Ἐνδεκάτης) μετὰ 10 εἰκόνων, Μικροῦ Διαγωνισμοῦ μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (μετ' εἰκόνας)	405 378

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΥ :

Γερωντοπιάδα (τὰ)	231
Καλὰ (ὁ)	198
Μετὰ τὰς ἐξετάσεις	219
Πατριώτης (ὁ)	225

Ἀπὸ τῆς Σκύλλης εἰς τὴν Χάρυδδην (2 εἰκόνες)	313
Ἀρχαία (ἡ) ἐπιγραφή	194
Βραβεῖον (τὸ) (δραμάτιον)	100, 111, 122
Βριθευθὲν (τὸ) διήγημα (μετὰ 4 εἰκόνων)	359
Γάτα (ἡ) καὶ ἡ κούκλα	25
Δέκα (τὰ) δῶρα τῆς Φιφῆς	58, 66
Δὲν ἔχω φίλας (μετ' εἰκόνας)	160

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Εκτακτος Διαγωνισμός (Εσπαθώματος)	363
68ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	7
69ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	146
70ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	283
71ος Διαγωνισμός (Ασκήσεων)	346
72ος Διαγωνισμός (Διηγήματος)	394
Κυριακή Διαπλάσεως (Δωδεκάτη)	410

Διαθήκη (ή) του σκύλου	371
Δύο (αί) περιστέραι	103
Δώρα (τά) της Διαπλάσεως	364
Δώρον (τό) της Μοίρας	392
Ειδικόν Εσπαθώμα	26, 418

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :

Δημήτριος Σ. Ι. Δ. Δρόσος	104
Ανδρομέδα Φ. Ζήνωνος	64
Γεώργιος Δ. Κωστής	336
Η. Κ. Μιχαλόπουλος	48
Αλ. Ν. Νικολαΐδου	376
Νοταλγός Έλλην	410
Πέτρος Α. Πολιτάκης	32
Λουκία Σ. Σαρόλη	7
Σπυρίδων Ι. Τρακάκης	208
Άγγελικη Ν. Φαρμάκου	329

Ειδίκτης (ή) του Έλεφαντος (8 γελοιογραφίαι)	393
Έκπληκτος (ή) του χωρικού	21
Έκτακτος Διαγωνισμός Εσπαθώματος	368
Έλιγχοι (ό) ενός πρίγκιπος	97
Έλληνοπαί (ό) θον Δελτίου	34
Έπι πτερύγων Ζερύρου	154
Εύτιμα (τά) του 1900	369
Εύροσύνη Δημητρακοπούλου (εικόν)	223
Εύχαριστώ	242

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ (ό) ΟΡΕΝΟΚΟΣ (μετά 52 εικόνων) 8

19, 29, 41, 45, 53, 64, 69, 80, 87, 93, 101, 112, 117, 128, 133, 141, 149, 160, 165, 176, 181, 189, 199, 205, 213, 223, 229, 240, 245, 253, 361, 279, 277, 285, 293, 304, 309, 321, 325, 336, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 389, 400, 410	
---	--

Θεός (ό) Αρχιμήδης (κωμωδία)	329, 335
Θωρία και Πράξις	202
Ίστορία ενός κόκκου σίτου	178
Ίστορία του μηδενικού	303
Καθυστερούντες (οί) τετράδια Μ. Μυστικών	331, 338, 347, 356, 379
Κακός (ό) μαθητής	274
Καλός (ό) μαθητής	274
Καλοσύνη και τιμότης	138, 146
Κάστανον (τό) και τό καρδί	74
Κεράσια (τά)	386
Κλήρωσις (ή) των Δώρων της Διαπλάσεως	354
Κυριακή (ένδεκάτη) της Διαπλάσεως (μετά 10 εικόνων)	405

ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ :

Διά της μεθόδου των τριών (9 εικόνες)	4
Κατόρθωμα (τό) του Γίγγκου (6 εικόνες)	49
Λάμπες ζωντανές (6 εικόνες)	80

Λαίμαργος (ό)	384
-------------------------	-----

ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ (ό) ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΑΙΩ (ρητιακόν),

μετά 12 εικόνων)	225, 240, 257, 272, 289, 304, 328, 353, 369, 384, 400, 417
----------------------------	--

Λίγοι Βασιλίσκοι	289
----------------------------	-----

Δύσεις Μιγικών Εικόνων (μετά 8 εικόνων εις την Άλλη λογαρίαν)	15, 75, 139, 228, 275, 315, 339, 418
---	--------------------------------------

ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :

Πού είναι ο αρχιμουσικός ;	280, 339
Πού είναι η γιαγιά ;	344, 418
Πού είναι ο Γιαννάκης ;	209, 275

Πού είναι ο εξερευνητής ;	392
Πού είναι ο υπερηγήτης ;	176, 228
Πού είναι ο πιστός του σύντροφος ;	22, 75
Πού είναι ο φίλος του ;	248, 315
Πού είναι το πουλί ;	72, 139

Μαρία (ή) και η Όλγα	82
Με την καρδιά σου	130
Μία εκδίκης του Πάπα	250
Μία οίκια του 30ου Αἰῶνος (μετ' εἰκόνας)	256
Μουσικοί (οί) φθόγγοι	50
Μυῖα (ή) και η άράχνη	257
Νέα (τά) του 1902	414
Εσπαθώμα (τό) του 1901	26, 418
Όδηγός του συνδρομητοῦ της Διαπλάσεως	11
Οἶκος (ό) της Κυρίας Άδὰμ	71
Όπτική ἀπάτη (2 εἰκόνες)	79, 98
Παιδική (ή) Έκθεσις (μετά 3 εἰκόνων)	162, 171, 186, 210, 231

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, 15, 26, 34, 43, 51, 59, 67,

75, 83, 90, 99, 107, 115, 123, 131, 147, 155, 163, 172, 179, 187, 195, 203, 219, 227, 235, 243, 251, 259, 266, 275, 283, 291, 300, 306, 314, 323, 331, 339, 347, 355, 362, 371, 379, 387, 395, 403, 418	
---	--

Πάπος (ό) και ο κηπουρός	7
Παράδειση (ή) μαθητρία	127
Πελαργοί (οί)	279, 290
Πέντε (τά) μπικέλια	311, 319
Πετεινός (παρὰ μῦθῳ μετ' εἰκόνας)	17
Πετών (τό) κιδώιον	298

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ. 16, 28, 36, 44,

52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 131, 140, 148, 156, 164, 172, 180, 188, 196, 204, 212, 220, 228, 236, 244, 252, 259, 268, 276, 284, 292, 300, 308, 316, 324, 332, 340, 448, 356, 364, 372, 380, 388, 396, 404, 420	
--	--

Πουλί η ὄχι ; (μετ' εἰκόνας)	273
Προσευχή (ή)	57
Πρόσκλησις της Διαπλάσεως πρὸς ἀναγνώσιν της συνδρομῆς	360
Πρωτοχρονιάτικο	7
Πυρεῖον (τό)	344, 353, 359, 367
Πῦρ ἐξ οὐρανοῦ	135
Σκέψεις Βασιλίσσης	174
Σκίτ' ἔργου	263
Σπατάλη (ή)	90
Στέφανος Μαρτινέλης (εικόν)	96
Συγγωρεῖτε	98
Συμβουλαὶ πρὸς τὸν πετεινόν μου	127
Σχολεῖον τοῦ Νταπῆ	319
Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν και μαθητρίων :	

14ον Δελτίον εἰσφορῶν	43
15ον Δελτίον εἰσφορῶν	99
16ον Δελτίον εἰσφορῶν	418
Ταμπουρλέρης (ό) Μὰν Ἀδὰμ (μετ' εἰκόνας)	39
Ταχυδρομικαὶ (οί) ἐπιταγαί	50
Τελευαῖον (τό) μάθημα	170
Τρεῖς πῆγες	264
Τρία (τά) μανδάρνια (μετ' εἰκόνας)	144
Τυφλοὶ (οί) και ὁ Ἑλέφας	399

ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ (ό) ΡΟΒΙΝΣΩΝ (μετά 12 εικόνων) 5,

33, 57, 73, 89, 105, 121, 137, 153, 169, 185, 201	
---	--

Φιλαλήθεια	34
Φωτεινή Ἰδέα (μετ' εἰκόνας)	297
Φώρη και Κατίνα (μετ' εἰκόνας)	128
Χρῖνος (ό) (μετ' εἰκόνας)	112
Ψαρία ἐκλογή	163
Ψαῖον ἐθιμον	111

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.

Ακτιδὰ (ή)	74
Αλκυονίδες	175
Αμάραντο (τό)	343
Ανατολή	126
Αν είχαν φωνή τᾶνθη	391
Από τὰ Ἀλβαστρα	63
Από τὴν σοφίαν τοῦ λαοῦ	306, 312, 319, 335
Αρετή - Κακία	209
Ἄστρο και λουλουδί	266
Γατάκι (τό)	172
Γιὰ ἕνα βρέφος	218
Δύο δάκρυα	394
Δύο (τά) νεκρά	55
Ἐξοχή	96
Ἐρείπιον	89
Ἐρημοκλήσι	255
Εὐτυχία	226
Εὐχαριστώ	384
Ἡερικαλές	98
Καλὸς (ό) λόγος	192
Κορυδαλὸς ὁ Λοροφόρος	287
Κουπὶ και Τιμόνι	63
Κρεῖνος (ό)	86
Κῦμα	24

Σελ.

Κυπρίσσι	47
Λαγκάδι	202
Μαργαριτάρι	49
Νεράκι καθαρὸ	378
Όλα	110
Όνος βαστάζων ἄλμα (μῦθος)	283
Όρρανα (τό) και τὸ Βαλόπουλο	3
Πουλάκι (τό)	262
Προσευχή	399
Πρωτομαγιάτικο	143
Πρῶτο μας (τό) παιδάκι	417
Πῶς μάρεσει	131
Σὰν σήμερα	98
Στὴν Παναγία	34
Στὸ χωριό μου	19
Στῆχοι ἐκ της πείρας	6, 42, 57, 115
Συμβουλή (ή) (μῦθος)	257
Ταὺς και κολοῖος, (μῦθος)	79
Τυφλός	119
Χαιρετισμός	311
Χρ. σ. δ. Ἀνέστη	103
Χωρικός (ό) και τὸ τυρί	239
Ψαράς (ό)	195

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο τόμος οὗτος περιέχει 265 εἰκονογραφίας και κομμήματα.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7.—Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

Ἐκάστος τόμος (ἐν ἔτος) τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»

τιμᾶται ἄδετος φρ. 7. — Χρυσόδετος φρ. 10.

[Ἡ Β' περίοδος ἤρχισε τῷ 1894]

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων **ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 καὶ 13 Ἰανουαρίου 1901

Ἔτος 23^{ος}. — Ἀριθ. 1—2

Τὸ παρὸν φυλλάδιον στέλλεται ὡς δεῖγμα καὶ πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἀνενέωσαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1901. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν ὄντες συνδρομηταί, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς το ἐπιστρέψουν, ἀφ' οὗ τὸ ἀναγνώσ ο υ ν , ἂν θελοῦν, — διότι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ το ἐπιστρέψουν ἀνέπαφον, — σημειοῦντες ἀπλῶς ἐπὶ τῆς ταινίας τὴν λέξιν «ἀπαράδεκτον» καὶ τὸ ὄνομά των.

ΑΙ ΑΝΕΨΙΑΙ ΤΟΥ Κ^{ου} ΒΩΡΚΕ

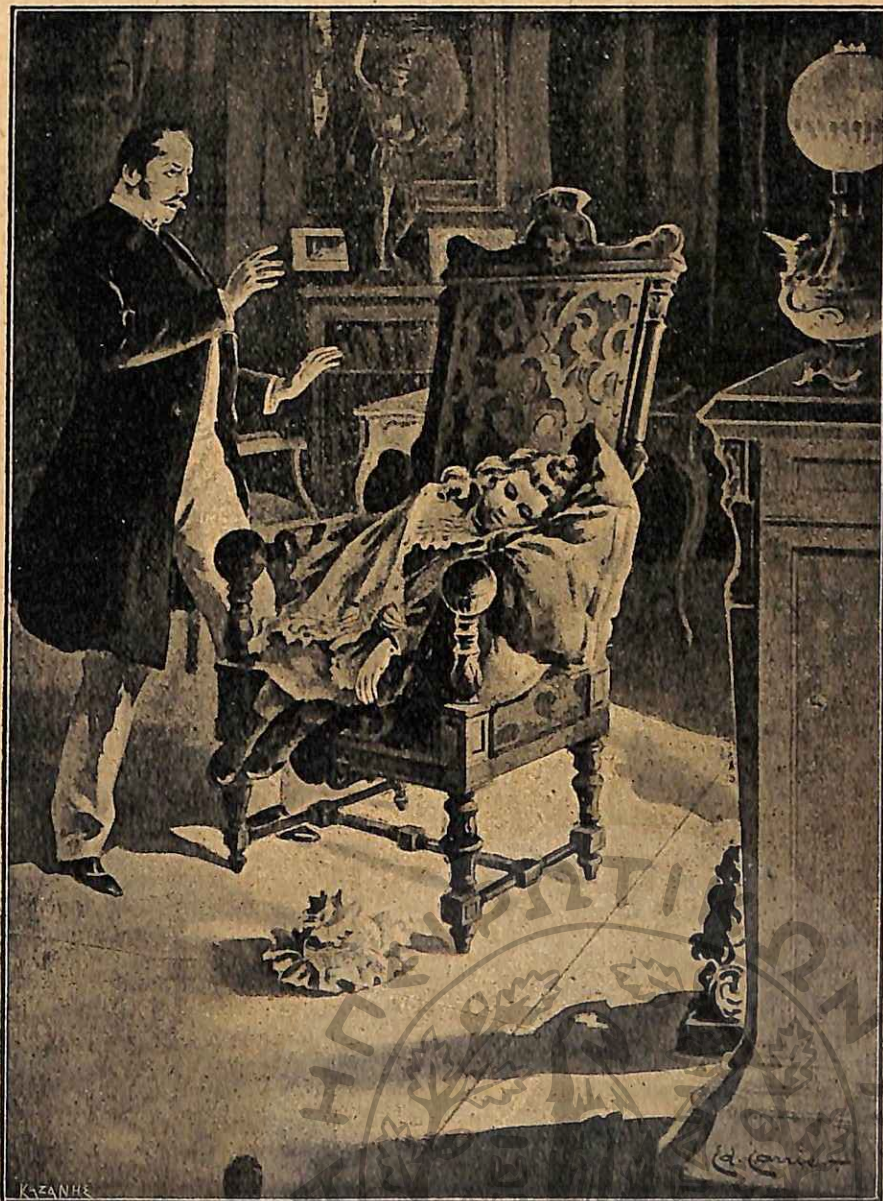
ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ ;

Ὁ κ. Βῶρκε ἐκατοικοῦσεν εἰς τὸ Δουβλίον. Εἶχε κομψοτάτην καὶ ἀνετον οἰκίαν, εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὡραίαν Πλατεῖαν Φιτσουίλλιαμ, τὴν δεινρόφυτον καὶ τριγυρισμένην ἀπὸ κήπους καταπρασίλους καὶ σκιερούς.

Τὸ Δουβλίον τῆς Ἱρλανδίας εἶνε ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ὡραία καὶ εὐχάριστος πόλις, — ἀδιάφορον ἂν δὲν εἶνε ἀπὸ τὰς ὡραιότερας ποῦ εἴμπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ. Οἱ δρόμοι τῆς εἶνε γενικῶς πλατύτεροι καὶ οἱ κηποί τῆς μεγάλῃτεροι παρὰ εἰς τὸ Λονδίον· καὶ αὐτὸ τῆς χαρίζει εὐθυμον ὄψιν καὶ χλοερύτητα ἐξοχῆς. Πολλὰ ἀπὸ τὰ κτίριά τῆς εἶνε σημαντικά, καὶ μερικὰ μάλιστα ἀξιοθέατα: Τὸ Λύκειον τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅπου ἐκπαιδεύονται οἱ μικροὶ Ἱρλανδοί, ἔχει περίεργον ἀρχιτεκτονικὴν· ἡ Τράπεζα, ἀπέναντι τοῦ Λυκείου, εἶνε ἐπίσης ἀξία προσοχῆς, οἱ δὲ δύο μεγαλοπρεπεῖς καθεδρικοὶ Ναοὶ τῆς εἶνε ἀντικείμενα γενικοῦ θαυμασμοῦ. Τέλος, — προτέρημα ἀξιοσημείωτον, κατὰ τὴν γνώμην μου, — ἡ πόλις δὲν εἶνε πολὺ μεγάλη, ἀφ' οὗ πενήντα Δουβλίνα θὰ ἔχω-ροῦσαν ἀλλήλιστα, ὑποθέτω, μέσα εἰς ἓν Λονδίον. Ἄλλ' ἡ ἐξοχὴ περιβάλλει τὴν πόλιν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, καὶ πουθενὰ δὲν ἀπαντᾷ κανεὶς τὴν ὁσμήν ἐκείνην τοῦ καπνοῦ τῶν μηχανῶν, ὁ ὅποιος κάμνει

« Ὁ κ. Βῶρκε δὲν ἤμπορούσε νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του. » (Σελ. 2, στ. 6.)

τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ Λονδίνου τόσο μαύ- ρην καὶ τόσο πνιγερὰν.

Εἴπομεν λοιπὸν ὅτι ὁ κ. Βῶρκε ἐκα- τοικοῦσεν εἰς τὸ Δουβλίον. Ἦτο δικη- γόρος, καὶ ἡ ἐργασία του ἀπερρόφα τὸ μεγάλητερον μέρος τοῦ καιροῦ του.

Κάθε πρωτὴ ἐφευγεν ἀπὸ τὸ σπῖτι του

καὶ ἐπήγαιεν εἰς τὸ Δικαστήριον, μέγα- ρον ἐπιβλητικώτατον, ἐγαιρόμενον παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Λίφφey. Ἐκεῖ ἔκαμε τὴν καθημερινὴν του ἐργασίαν, ἀπαράλλακτα ὅπως τὰ παιδιά καὶ τὰ κο- ράσια πηγαίνουν εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ κάμνουν τὸ μάθημά των.

Διὰ τὴν ὑπάρξιν ἀπὸ τὴν Πλατείαν Φιτσοῦλλιαμ εἰς τὸ Μέγαρον τῶν Δικαστηρίων, εἶχε νὰ διατρέξῃ πολὺν δρόμον διὰ μέσου τῶν πλουσιωτέρων συνοικιῶν τοῦ Δουβλίνου, καὶ ἀφ' οὗ ἐπερνοῦσε μίαν ἀπὸ τὰς δύο γεφύρας Καρλιολ ἢ "Εσσεξ, — ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη, ἐσχάτως κτισθεῖσα, εἶνε ἀπὸ τὰς ὠραιότερας τοῦ κόσμου, — εὐρίσκειτο πλέον ἀνέναντι τοῦ γραφείου του.

Καθ' ἡμέραν, ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν, καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ποῦ ἔμενεν εἰς τὸ Δουβλίνον, — δηλαδὴ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἔτους, — ὁ κ. Βῶρκε ἐπήγαινε, μετὰ τὸ πρόγευμα, ἀπὸ τὸ σπίτι εἰς τὸ γραφεῖόν του, καὶ ἐπέστρεφε καθε ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του εἰς τὸ σπίτι.

Ἦτο νέος ἀκόμη, τριάντα ἕως τριανταπέντε χρόνων. Ἦτο πολὺ πλούσιος, καὶ δὲν εἶχεν οὔτε σύζυγον οὔτε τέκνα, διότι ποτὲ δὲν ἠθέλησε νὰ νυμφευθῇ. Συχνὰ ἐγευματίεζεν ἑξῶ, ἢ ἐπροσκαλοῦσε μερικὸς φίλους νὰ γευματίσουν μαζί. Ἀλλὰ κάποτε συνέβαινε νὰ πάρῃ ἐργασίαν καὶ διὰ τὸ σπῆτι· τότε ἐγευματίεζε καταμόναχος, καὶ ἔγραφεν ὥρας ὀλοκλήρους, ἀγρυπνῶν καὶ μέρος τῆς νυκτός. . .

Ἐν ἀπόγευμα χειμῶνος, ὁ κ. Βῶρκε ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Εἶχεν ἀργήσῃ, διότι εἶχε κάμη μερικὰς ἐπισκέψεις, καὶ πρὸ πολλοῦ εἶχον σημάνη πέντε ὥραι, ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν Πλατείαν Φιτσοῦλλιαμ. Ἀντὶ νὰ κτυπήσῃ, ἤνοιξε τὴν ἐξώθυραν μὲ τὸ κλειδίον, τὸ ὁποῖον ἐκράτει πάντοτε, καὶ εἰσῆλθε. Τὸ φανάρι ἦτο ἀναμμένον εἰς τὸν προθάλαμον. Σιγὰ-σιγὰ ἀνέβηκεν ἐπάνω καὶ διεσθύνετο πρὸς τὴν αἴθουσαν, συλλογιζόμενος πόσον τὸ σπῆτι του ἐφαίνετο ἔρημον καὶ μελαγχολικόν.

«Χωρὶς ἄλλο θάγοράσω ἓνα σκυλί, ἔλεγε μὲ τὸν νοῦν του. Τὸ σκυλί εἶνε εὐχάριστος σύντροφος γιὰ ὅποιον δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄλλους. Τοῦλάχιστον θὰ ἔχω κάποιον νὰ χαίρεται, ὅταν θά με βλέπῃ τὸ βράδυ νὰ ἐπιστρέφω. . . Θὰ τρέχῃ νὰ με προῦπαντᾷ, θὰ σκιρτᾷ, θὰ πηδᾷ, θὰ μου λέγῃ καλὴν ἡμέραν ἢ καλὴν νύκτα, ὡς καὶ τὰ φαιδρά του γαυγίσματα. . . Ἄ, χωρὶς ἄλλο, πρέπει νὰγοράσω ἓνα σκυλί.»

Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, τὴν αὐστηράν καὶ ψυχράν, μ' ὅλην τὴν πλουσίαν τῆς ἐπιπλοῦς.

Εἶχεν ἀπαγορεύσῃ νὰνάπτουν τὰ φωτὰ πρὶν ἢ θέλῃ ἐπιστρέψῃ, καὶ μάλιστα πρὶν κτυπήσῃ τὸν κώδωνα καὶ διατάξῃ ὠρισμένως νὰ τ' ἀνάψουν.

Τὰ βαρέα μελανόχρυσα παραπετάσματα ἦσαν κατεβασμένα, καὶ ἡ φωτιὰ εἰς τὴν ἐστίαν ἔκαιεν ὅχι μὲ μεγάλην ζωηρότητα. Ὁ κ. Βῶρκε ὅμως δὲν ἐπῆρε τὴν τσιμπιδαν, διὰ νὰ τὴν συνδουλίξῃ. Ἦρχισεν ἀμέσως νὰ περιπατῇ ἐπάνω κατὰ εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ μόνον φωτιζόμενον ἀπὸ τὴν ἀμυδρὰν λάμπην τῆς ἐτοι-

μοσθέντου πυρᾶς, ὅπως συνείθιζε νὰ κάμνῃ, ὡς αἰεὶ εἶχε νὰ σκεφθῇ διὰ καμμίαν σπουδαίαν ὑπόθεσιν. Κατὰ τὴν γνώμην του, αἱ ιδέαι εἰς τὸ πολὺ φῶς δὲν εἶχον τὴν διαύγειαν ἐκείνην, ποῦ εἶχον εἰς τὸ ἡμίφως. Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἀκριβῶς ἐπρόκειτο νὰ μελετήσῃ σπουδαίαν ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε προσκληθῇ ὡς δικηγόρος νὰ δώσῃ γνώμην, καὶ γνώμην δὲν εἶχεν ἀκόμη σχηματίσῃ. — ἤρχισεν, ὡς εἶδομεν, νὰ σούλα τὰ ῥη, συλλογιζόμενος εἰς τὰς σκέψεις του καὶ εἰς τὸ σκότος. . .

Ἀλλὰ τί νὰ ἦτο ἐκεῖνος ὁ θόρυβος ποῦ ἤκουε;

Ναί! ἐν τῷ μέσῳ τῆς σιγῆς, τῆς ἡσυχίας, ἡ ὁποία ἐβασίλευε γύρω του, — διότι ἡ Πλατεία Φιτσοῦλλιαμ εἶνε πολὺ ἡσυχος, ὅπως καὶ ἡ οἰκία τοῦ κ. Βῶρκε, — ἐνόμισεν ὅτι διέκρινε κάποιον κρότον ἐλαφρὸν καὶ παράδοξον, μονότονον καὶ κανονικόν, ὡς θοῦν ἀναπνοῆς.

«Καὶ ὅμως, τὸ σκυλί ποῦ ἐσυλλογιζόμην πρὸ ὀλίγου νὰγοράσω, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἦλθεν ἐδῶ μόνον του! εἶπε μὲ τὸν νοῦν του, γελῶν. Περίεργος παραίσθησις! ὅταν ἐπερνοῦσε ὅκνον, ὅτι κάποιος ἀναπνέει μέσα εἰς τὸ δωμάτιον.»

Καὶ ἤρχισε πάλιν νὰ διασχίζῃ τὴν αἴθουσαν ἀπὸ πᾶν ὡς κατὰ καὶ ἀπὸ κάτω ὡς ἐπάνω, καὶ προσεπάθησε νὰ λάβῃ τὴν σειρὰν τῶν ιδεῶν του, τὴν ὁποίαν πρὸς στιγμὴν εἶχε χάσῃ. Ἀλλ' εἰς μάτην. Πάλιν ὁ ἴδιος θόρυβος, καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἀδύνατον νὰ ἔκαμνε λάθος: καὶ ζωντανόν, ἄνθρωπος ἢ ζῷον, ἀνέπνεεν ἡσυχῶς, βαθέως, κανονικῶς, κατὰ διαλείμματα ἡκούοντο καὶ ἀδύνατοι στεναγμοί, ὁμοιάζοντες παραδόξως μὲ μικρὸν ρογχαλίσμα. Ὁ κ. Βῶρκε ἐκτύπησε γύρω τοῦ ἐκπληκτοῦ, νομίζων ὅτι ὀνειρεύεται· κατόπιν ἐβάδισε κατ' εὐθείαν πρὸς τὰ παράθυρα, — ὑπῆρχον δύο πρὸς τὸν δρόμον, — καὶ παραμερίσας τὰ βαρέα παραπετάσματα, ἐκτύπησεν ἀπὸ πίσω. Δὲν θῆλω νὰ εἶπω, ὅτι ἐπερίμενε νὰ εὕρῃ κάτι ἀκριβῶς εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος· ἀλλὰ δὲν ἤξευρε καὶ ποῦ ἀλλοῦ νὰ ψάξῃ ὁ ἄνθρωπος, ἂν ὅχι ὅπως ἀπὸ τὰ παραπετάσματα. Καὶ ὅμως καὶ πᾶν ὁ ἀνέπνεεν.

Τότε ἐπλησίασε εἰς τὴν ἐστίαν, ἤρπασε τὴν τσιμπιδαν καὶ ἤρχισε νὰ συνδουλίξῃ ζωηρῶς τὰ καμένα ξύλα. Ζωηρὰ φλόξ παρήχθη μετ' ὀλίγον, καὶ τὸ δωμάτιον ἐφωτίσθη ἀπὸ λάμπην ὑποτρέμουσαν. . . Καὶ τί φαντάζεσθε ὅτι εἶδε τότε;

Κοράσιον, τριῶν-τεσσάρων ἰσως ἐτῶν, χωμένον εἰς μίαν μεγάλην πολυθρόναν, καὶ κοιμώμενον βαθυτάτα!

Κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Βῶρκε δὲν ἠμποροῦσε νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ τοὺς ἔτριψε διὰ νὰ ἴδῃ μήπως ἦτο παῖγνιον ὀπτικῆς ἀπάτης. Καθόλου. Τὸ κοριτσάκι ἦτο ἐκεῖ, ἐκοιμᾶτο γλυκά, ἡσυχᾶ, καὶ ἐφαίνετο τόσο καλὰ, τόσο ἀναπαυτικὰ

ἐξηπλωμένον εἰς τὴν πολυθρόναν, ποῦ ἐνόμιζες ὅτι εὐρίσκειτο εἰς τὸ σπῆτι του.

Ὁ κ. Βῶρκε δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ κάμῃ. Δὲν ἦτο συνηθισμένος ἀπὸ παιδιὰ· ὑπώπτευεν ὅμως ἀμυδρῶς, ὅτι ὅταν τὰ βρέφῃ κοιμῶνται, — καὶ ἡ μικρούλα ἐκείνη μὲ τὰ ὀλόξανθα μαλλὰκια ἦτο σχεδὸν ἴσος, — τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ μὴ τὰ ἐξυπνᾷ κανεὶς, ἀλλὰ νὰ τ' ἀφίσῃ νὰπολαύσουν ἡσυχᾶ τὸν ὕπνον των. Διὰ τοῦτο ἔκαμε μεταβολήν, καὶ μ' ἐλαφρότητα βήματα ἤρχισε ν' ἀπομακρύνεται, ὅταν ἐν ἄλλο ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον τώρα μόνον ἐβλεπε, τὸν ἐβύθισε πάλιν εἰς κατάπληξιν. Ἦτο ὁδοιπορικὸς σάκκος, εἶδος βαλίζας ἐκ τῶν λεγομένων *ὁ β ε ρ λ α ν δ*, τοποθετημένος πλησίον τῆς πολυθρόνας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκοιμᾶτο τὸ κοράσιον.

«Ἄ, ὥστε λοιπὸν ἔλαβε κατοχήν τῆς οἰκίας καὶ ἐκουδάλισεν ἐδῶ καὶ τὰ πράγματα τὰς ἐξουσίας!» ὁ κ. Βῶρκε, γελῶν μόνος του διὰ τὸ παράδοξον τῆς περιπετειᾶς. «Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι κατὰ λάθος συμβαίνει. Ἄς ἐρωτήσω τοὺς ὑπηρέτας. Αὐτοὶ βέβαια θὰ εἰνεῖς θεοὶν νὰ μεδιφωτίσουν.» Ἐξηκολούθησε νὰ βαδίζῃ ἀκροποδητεῖ μέχρι τῆς θύρας· ἐπειτα κατέβη δρομαῖος τὴν κλίμακα, καὶ ἐκτύπησε δυνατὰ τὸ κουδούνι τῆς τραπέζιας.

— Τί συμβαίνει, Λάρρη; ἐφώνησε, μόνον ἐνεφανίσθη ὁ ὑπηρέτης. Τί γυρεύει ἐπάνω ἐκεῖνο τὸ παιδί; διατὶ ἦλθεν ἐδῶ;

— Ἰσα-ἴσα, εἶμαι πολὺ εὐχάριστος μένος ποῦ ἐπέστρεψεν ἡ Εὐγενεία σας, διὰ νὰ μᾶς το ἐξηγήσῃ, ἐπειδὴ οὔτε ἡ Βριγίτα οὔτε ἐγώ. . . δὲν καταλαμβάνομεν τίποτε. Ἡ Βριγίτα μάλιστα φοβερίζει ὅτι θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι ἂν πρόκειται νὰ ἔχῃ παιδιὰ.

— Παιδιὰ εἰς τὸ σπῆτι; τί ἀνοησίες εἶνε αὐτές; πῶς μπορεῖ νὰ ἔχῃ παιδιὰ; . . Ἀποκρίσου, Λάρρη, εἰς ὅτι θὰ σ' ἐρωτήσω. Ποῖος ἔφερεν ἐδῶ τὸ παιδί καὶ τί σημαίνουν ὅλ' αὐτά; Ἐχει καὶ μιὰ βαλίζα μαζί του.

— Μὰ νὰ, ἴσα-ἴσα, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης κινῶν ζωηρῶς τὸ κεφάλι του· ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς βαλίζας τὸ ἔφεραν ἐδῶ, γιατί ἡ βαλίζα γράφει ἐπάνω τῇ διεύθυνσιν τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ ναύτης δὲν ἤξευρε καθόλου σχεδὸν ἀγγλικά, καὶ εἶπε ὅτι θὰ ξαναπεράσῃ ἀργότερα γιὰ νὰ πάρῃ τὴν πληρωμὴν του.

— Ποιὰ πληρωμή; ὀνειρεύεσαι, Λάρρη; Καὶ τί ἄλλη πληρωμὴ μπορεῖ νὰ γυρέσῃ ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἄφηνεν ἐδῶ τὸ ἑνὸν παιδί, παρὰ μερικὰς γερὰς μπαστουνιὰς γιὰ τὴν αὐθάδειά του;

— Σὲ ὅλην τὴν Ἰρλανδίαν δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποῦ νὰ τες καταφέρῃ γερώτερος ἀπὸ τὴν Εὐγενεία σας, καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν θὰ τοῦ ἀξίζουσιν. Ὅμως αὐτὸ εἶπε καὶ αὐτὸ σὰς λέγω.

— Λοιπὸν ἡ βαλίζα γράφει ἐπάνω τῇ

διεύθυνσιν τοῦ σπιτιοῦ. . . » ἐπανελάθεν ὁ κ. Βῶρκε, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὰς δὲν ἔδωκε μεγάλην προσοχήν εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις· τὴν ὥρα ὅμως τὰς ἐσυλλογιζέτο πάλιν μὲ τὴν ἀμυδρὰν ἐλπίδα, ὅτι εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἐκείνην θὰ εὕρισκεν ἴσως τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος. «Ἐξ αἰτίας τῆς βαλίζας τὸ ἔφεραν ἐδῶ. . . Πολὺ καλὰ θὰ ἴδω τί γράφει, καὶ ἴσως θάνακαλύψω ποῦ ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσουν τὸ παιδί.»

Τότε ἀνέβη πάλιν, καὶ εἰς τὸ φῶς τῆς ἐστίας, ἐδιάβασε τὴν ἐπιγραφὴν τῆς βαλίζας. Ἀλλ' ἡ δυστυχημένη αὐτὴ βαλίζα ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ὑποστῇ πάρα πολλὰς ἀδυνατίαι, καὶ τὸ ἐπάνω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἦτο ξεσχισμένον. Τὸ ὄνομα λοιπὸν ἔλειπεν ὅμως, πρὸς μεγάλην του ἐκπλήξιν, ὁ κ. Βῶρκε παρετήρησεν ὅτι, ἐπὶ τοῦ τεμαχίου τὸ ὁποῖον ἔμενεν ἀκόμη, ὑπῆρχεν ἀνεραία καὶ ἀνέπαφος ἡ διεύθυνσις τῆς οἰκίας του:

«*Α ρ ι θ μ ο ς 4, Π λ α τ ε ῖ α Φ ι τ σ ο υ ῖ λ λ ι α μ. Ε ἰ ς Δ ο υ β λ ῖ ν ο ν.*»

Δὲν ἐπερίμενε τοιαύτην ἀποκάλυψιν, καὶ ἡ ἐκπλήξις του ἦτο ἀπερίγραπτος. «Ὡστε λοιπὸν πρὸς αὐτὸν διεσθύνετο ἡ βαλίζα, ἂν ὅχι καὶ τὸ παιδί. . . Ἀλλὰ διατὶ ἦτο σχισμένον τὸ ὄνομα του; Εἶχε γίνῃ τοῦτο σκοπίμως ἢ κατὰ σύμπτωσιν;

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ μικρὰ ἀνεκινῆθη, ἐτενώθη, ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ ἀνεκάθησεν εἰς τὴν μέσην τῆς πολυθρόνας, ὀλοῖσα.

Ἦτο δροσερὰ, παχουλὴ, μὲ μάγουλα τριανταφυλλένια, μὲ ξανθὰ μαλλὰκια σγουρά, τὰ ὁποῖα ἐτριγύριζαν τὸ προσωπάκι της, ὡς χρυσοῦν πλαίσιον εἰκόνας. Τὰ μεγάλα μάτια της, τὰ γαλανά καὶ ἐκπληκτικά, τὰ ἐκράτει προσηλωμένα ἐπὶ τοῦ κ. Βῶρκε, ὡς νὰ ἐζήτηι κάποιαν ἐξήγησιν.

Ἦτο πολὺ εὐμορφον παιδί. Ἐφοροῦσε κομψὸν ἐπανωφοράκι ἀπὸ ὕφασμα κεντητόν, καὶ ἓνα ψάθινον καπελάκι, στολισμένον μὲ λευκὰς ταινίας, ἦτο πεσμένον κάτω εἰς τὸ παρκέτον. Θὰ τῆς εἶχε πέσῃ βέβαια τὴν στιγμὴν ποῦ ἀπεκοιμήθη.

Ὁ κ. Βῶρκε ἦτο τόσο ὀλίγον ἐξοικειωμένος μὲ παιδιὰ, ὥστε τὰ ἔχασε πρὸ τῆς μικρᾶς αὐτῆς ξένης. Ἐπειδὴ εἶχε τὴν ιδέα ὅτι τὰ παιδιὰ κλαίουσαν καὶ ξεφωνίζουσιν μὲ τὸ παραμικρόν, ἐσυλλογιζέτο τί θὰ ἔκαμνε ἂν τὸ παιδί αὐτὸ ἤρχιζεν ἐξαφνὰ τὰ κλάμματα, καὶ ἐσχεδίαζε νὰ τραπῇ εἰς φυγήν. . . Ἀλλ' ἡ μικρὰ δὲν εἶχε καμμίαν διάθεσιν νὰ κλαύσῃ, καὶ δὲν ἐφαίνετο οὔτε φοβουμένη οὔτε ἐνοχλουμένη ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ κ. Βῶρκε. Ἀπεναντίας, προσηλόνουσα ὀλονὲν ἐπ' αὐτοῦ τὰ μεγάλα γαλανά μάτια της, ἔχαμογέλασε γλυκά, ἀποκαλύπτουσα τὰ κατασπρα δοντάκια της, καὶ μὲ φωνὴν παιδικὴν καὶ διαυγῇ εἶπε:

— Θέλω νὰ φάγω.

Ἐπειτα ἐξηπλώθη πάλιν εἰς τὸ βάθος τῆς πολυθρόνας, καὶ ἐδιάλεξε στάσιν ἀναπαυτικὴν· κατόπι, χώνουσα τὸ κεφάλι της εἰς τοὺς ὤμους καὶ σταυρώνουσα μὲ πολλὸν κόπον τὰ κοντὰ καὶ παχουλά ποδαράκια της, μὲ ὕψος καὶ κινήματα ἀνθρώπου ποθοῦντος ἀνάπαυσιν, ἀνέκραξε φαιδρῶς:

— Τώρα ἐγὼ εἶμαι ὁ μπαμπᾶς!

— Καὶ τί θέλεις νὰ φάγῃς; ἠρώτησεν ὁ κ. Βῶρκε μὲ κάποιαν συστολήν, ἐξετάζων τὴν μικρὰν ὡς ζῳάριον ἀγνώστου εἴδους, ποῦ ἐμβήκεν ἐξαφνὰ εἰς τὸ σπῆτι του.

— Γλυκίσματα! εἶπεν ἡ μικρὰ, χωρὶς νὰ διστάσῃ οὔτε στιγμὴν.

Ὁ κ. Βῶρκε ἔκρινεν ὅτι τὰ γλυκίσματα ἀπετέλουν γεῦμα πλέον ἢ λιτὸν καὶ κάπως παράδοξον· ἀλλ' ἐσκέφθη, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις. «Καὶ ποῖος ἄλλος θὰ ἤξευρε καὶ ὅ μὲ ἐλεγε τί θέλει, καλλίτερα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδίαν; εἶπε μὲ τὸν νοῦν του. Οἱ σκύλοι, τὰ ἄλογα καὶ ὅλα τὰ ζῷα ἔχουν τὸ ἐνστικτόν νὰ κύνουν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται, νὰ ζητοῦν ὅ,τι τοὺς ἀρμύζει. Διατὶ τάχα νὰ μὴ το ἔχουν καὶ τὰ παιδιὰ;»

Ἐκτύπησε λοιπὸν ἀμέσως τὸ κουδούνι, καὶ ὅταν ἐπαρουσιάσθη ἡ Βριγίτα, ἡ οἰκονόμος του, τῆς εἶπε μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀταραξίαν:

— Βριγίτα, αὐτὸ τὸ κοριτσάκι ζητεῖ νὰ φάγῃ. Φέρε γλυκίσματα, σὲ παρακαλῶ.

Ἀλλὰ, ἂν ὁ κ. Βῶρκε ἦτο ἀτάραχος, ἡ Βριγίτα δὲν ἦτο καθόλου. Κατ' ἀρχὰς τὸν ἐκτύπησε κατὰ πλῆκτῃ· ἐπειτα ἐξεράργη.

Μόλις εἰσῆλθεν αὐτὴ, τὸ κοράσιον εἶχε ζαρῶσῃ τὰ ὠραιὰ του ξανθὰ φρύδια, καὶ τὰ γαλανά του μάτια παρηκολούθησαν τὴν οἰκονόμον μὲ βλέμμα ἐρωτηματικόν. Πρὸ ὀλίγου εἶχε δῶσθαι χωρὶς δισταγμὸν τὰς διαταγὰς τῆς εἰς τὸν κ. Βῶρκε· ἀλλ' ἀμφέβαλλε πολὺ περὶ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ τὰς ἐξετέλει ἡ Βριγίτα.

— Ἄ, ὥστε λοιπὸν τὴν ἐπεριμένετε; ἐφώνησεν ἡ οἰκονόμος, μὲ τὴν ἐλευθεροστομίαν ὑπηρετίας, συνειδημένης νὰ διεσθύνῃ, — ὅπως συμβαίνει συχνὰ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχει οἰκοδέσποινα. Τὴν ἐπεριμένετε καὶ δὲν μου εἶπατε τίποτε; . . Καὶ μ' ἐκάματε νὰ τα χάσω, ὅταν μοῦ τὴν ἔφεραν ἐξαφνὰ ἐκεῖνος ὁ διαβολᾶνθρωπος καὶ μοῦ τὴν ἄφησε ἐδῶ, σὰν νὰ ἦταν κανένα δέμα;!

— Δὲν τὴν ἐπερίμενα, ἀπήντησεν ὁ κ. Βῶρκε ὀλίγον αὐστηρῶς. Δὲν εἰςέβρω περισσότερον ἀπὸ σὲ ποῖα εἶνε καὶ διατὶ εὐρίσκειται ἐδῶ. Νομίζω ὅμως, ὅτι πρέπει νὰ τῆς δώσωμεν νὰ φάγῃ.

Καὶ τὰ βλέμματά του διεσθύνοντο, ὅχι χωρὶς κάποιαν ἀνησυχίαν, ἀπὸ τοῦ κορασίου εἰς τὴν οἰκονόμον, καὶ ἀπὸ τῆς οἰκονόμου εἰς τὸ κοράσιον.

— Καὶ τί; ἐγὼ θὰ τῆς δώσω νὰ φά-

γῃ; Γι' αὐτὸ ἴσως νομίζετε ὅτι μ' ἐπήρατε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας; Ἄ, ὅχι! ἢ ἐγὼ πρέπει νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἢ αὐτὴ. Μαζὶ ἢ δύο δὲν θὰ μείνωμε ἐδῶ, ὅχι, δὲν θὰ μείνωμε ποτέ!

— Αὐτὰ τὰ λέμε ἀργότερα. Καὶ βέβαια, ἐννοεῖται, ὅτι δὲν θὰ μείνῃ ἐδῶ. Εἶνε λάθος, παρεξήγησις. . . Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως δὲν εἰμποροῦμεν νὰ τὴν ἀφήσωμεν νὰ πεθάνῃ τῆς πείνας. Ἐλα, Βριγίτα, πῆγαινε νὰ φέρῃς γλυκίσματα.

— Θέλω νὰ φάγω. Ἄχ, πῶς πεινώ! εἶπε τὸ ζῳάριον ἀπὸ τὴν πολυθρόναν του, μὲ θορηνῶδη φωνήν, ἡ ὁποία ἐκινδύνευεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ μεταβληθῇ εἰς θορήνον ἀληθινόν.

Ἡ Βριγίτα τὴν ἐκτύπησεν ἀτενῶς, καί:

— Ἄ, τί εὐμορφο ποῦ εἶνε! Ἄνεκρᾶξεν αἴφνης, ἐν ᾧ τὸ πρόσωπόν της ὅλον ἐφωτίσθη ἀπὸ πλατὺ μειδίαμα. Τί θέλεις, πουλάκι μου; . . Νὰ φᾶς; . . Ἐννοια σου ἐσύ, χρυσὸ μου, καὶ τώρα εὐθὺς ἡ Βριγίτα θὰ πάγῃ νὰ σου φέρῃ.

Ὁ κ. Βῶρκε ἠλαφρώθη ἀπὸ μέγα βάρος. Ἀφ' οὗ ἡ Βριγίτα ἐξημενίσθη καὶ ἐφαίνετο πρόθυμος, ὅλα μέχρι τέλους θὰ ἐπήγαιναν καλὰ. Ἦμποροῦσε πρὸς τὸ παρὸν νὰ εἶνε ἡσυχος.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΚΙΜΩΝ ΔΑΚΙΑΝΣ

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ

Διὰ τὴν Αὐτοῦ Β. Τυηλόνητα
Τὸν Βασίλοπουλον ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΝ

«Δὲν ἔχω, ἀλλοῖμονο, γλυκεῖα μητέρα, Τυφλὸν ἢ δούτυχ ἔχω πατέρα. Στὸ στρώμα ἀδύναμο κι' ἀσθενικὸ. . . Καί' ἐτὴν καρδούλα μου, βόσκ' ἢ λαχτάρα. Δὸς μου, παιδάκι μου, καμμίαν πεντάρα. Κάνε μου ἐλέησι καὶ ψυχικὸ!»

— Ἄχ, ὀρφανούλα μου, λέγει ἐτὴν κόρη, «Κ' ἐγὼ πεντάρφανο εἶμαι ἀγόρι, Μὰ ἔχωμε λίγο ψωμί, θαρρῶ. . . Πᾶμε ὡς τὸ σπῆτι μου αὐτὴ τὴν ὥρα, Ποῦ ἡ γαγιακά μου θὰ ἦλθε τώρα, Νὰ το μοιράσωμε, νὰ σε χαρῶ.»

Νὰ, ἐκεῖ ποῦ τᾶλεγαν, ἓνα παιδάκι Ντυμένο ὀλόχρυσον, ἀπ' τὸ χεράκι Πῆρε τὰ δούτυχα πτωχὰ παιδιὰ, Καὶ τα προσκάλεσε γλυκὰ νὰ πάνε Μαζὶ του, ναῦρουε ὅτι ζητᾶνε Ὅ,τι ἡ ἀθήφα τους ποθεῖ καρδιά.

Σὲ λίγο ἐφθασαν ἓνα παλάτι Ποῦ ἀνθρώπου ἐθάμπονε φρένα καὶ μάτι Καί, σὰν ἀνέβηκαν ψηλὰ ψηλὰ, Τὸ Βασίλοπουλο τοὺς δίνει κατὰ Ποῦ ἀκτινοδόλησε — καὶ σὲ κομμάτι, Φέρνουν ἄτὰ σπῆτια τοὺς χίλια καλὰ.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ..

Εἶνε ἀπόγευμα Δεκεμβρίου, ἡ ὥρα πέντε. Πρὸ ὀλίγου ἦσαν τὰ φῶτα. Ὁ κύριος Πονηρίδης, δικηγόρος, ἐργάζεται εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἀπέναντί του, ἡ κυρία Πονηρίδου κεντᾷ, σιωπηλὴ καὶ δύσθυμος. Εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ὁ Ζοζὼς, ἡ Κάκια καὶ ἡ Φροσούλα, τὰ τρία παιδιὰ των, προσποιούνται ὅτι μελετοῦν ἥσυχα τὰ μαθήματά των, καὶ πε-

ριμένουν πότε νὰ τελειώσῃ ὁ μπαμπᾶς, διὰ νὰ χαλάσουν τὸν κόσμον. . .

Ἀκούεται ἐξαφνὰ τὸ κουδούνι τῆς θύρας, καὶ μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται εἰς τὸ γραφεῖον ἡ Μαργαρίτα, ἡ ὑπηρετρία.

— Κυρία... ὁ κύριος Σαχλόπουλος καὶ ἡ κυρία Σαχλοπούλου. . .

— Οὐρ! κάμνει ἡ κυρία Πονηρίδου. Δὲν ἔλεγεσ πῶς δὲν εἶμαι ἐδῶ; . . . Νὰ τους πάλι! Εἶνε ἱκανοὶ νὰ καθήσουν τρεῖς ὥρες. . . Καὶ ἔχω τέτοιο πονοκέφαλο!

— Ἀρ ἐγὼ που ἔχω βιαστικὴ ἐργασία, κ' ἐλογάριασα νὰ τὴν τελειώσω ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ; λέγει ὁ κ. Πονηρίδης.

— Ἄς μὴ τους ἔλεγεσ προχθές, νὰ ἔλθουν καμμιὰ μέρα νὰ κάμωμε προβέγγερο. . .

— Ἀλήθεια. . . ἐγὼ πταίω. . . Ἀρμε τώρα! . . . Ἄ, στάσου! μοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα!

Καὶ ὁ κ. Πονηρίδης ἐσηκώθη.

— Μαργαρίτ, βάλε τους ἐπὶ τὰ σαλόνι καὶ

πέ τους ὅτι ἐφθάσαμε. Τρέξε! γρήγορα! Καὶ ἄμα ἔφυγεν ἡ ὑπηρετρία.

— Ἐλα, Ἰουλίτ, εἶπεν ὁ κ. Πονηρίδης πρὸς τὴν συζυγὸν του, ἐτοιμάσου νὰ καταιθῆς, καὶ μὴ φοβᾶσαι. Σοῦ ὑπόσχομαι νὰ τοὺς ἐξαποστείλω σὲ μισὴ ὥρα.

— Μὰ πῶς;

— Διὰ τῆς μεθόδου τῶν τριῶν.

Καὶ χωρὶς ἄλλην ἐξηγήσιν, ὁ κ. Πονηρίδης εἰσηλθὼν ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιον τῶν παιδιῶν.

Δὲν ἤξεύρω τί τους εἶπεν. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ Ζοζὼς, ἡ Κάκια καὶ ἡ

Φροσούλα ἔμειναν κατενθουσισμένοι. . . Τώρα ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Πονηρίδου.

— ὦ! κύριε Σαχλόπουλε! . . . πῶς ἦταν αὐτὸ τὸ εὐχάριστο; . . . γιατί ἔρχεσθε τόσο σπάνια; . . . γιατί δὲν σᾶς βλέπομε; . . . Καθῆστε, καθῆστε, παρακαλῶ. . . Πῶς εἶσθε;

— ὦ, κυρία Σαχλοπούλου! τί εὐτυχία ἀπὸψε! θὰ κάμωμε ἓνα λαμπρὸ προβέγγερο. Καθῆστε, καθῆστε, παρακαλῶ. Τί κάμνετε;

Οἱ σύζυγοι Σαχλόπουλοι ἀπαντοῦν ὅσον θερμότερα εἰμποροῦν εἰς τὰ φιλοφρονήματα τῶν οἰκοδεσποτῶν, καὶ στρώνονται τόσο ἀναπαυτικά, ποῦ νομίζεις ὅτι ἐκεῖ μέσα θὰ περάσουν τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν των.

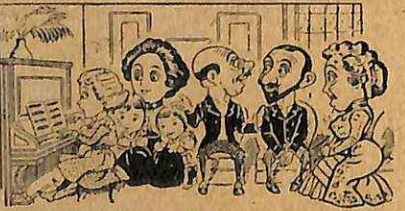
Μετ' ὀλίγον ἀκούεται θόρυβος ἀπέξω, καὶ εἰσβάλλουν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ τὰ τρία παιδιὰ.

— ὦ, τὰ καϊμένα! τί χαριτωμένα ποῦ εἶνε! ἀνακράζει ἡ κυρία Σαχλοπούλου. Ἐλᾶτε, μικρά μου, νὰ σᾶς ἰδοῦμε.

— Χαιρετίστε! εἶπεν ὁ κ. Πονηρίδης. Ἐγὼ τοὺς ἔδωσα τὴν ἄδειαν νὰ κατεβῶν, διὰ νὰ σᾶς τα παρουσιάσω. Ἄ, εἶνε καλὰ παιδιᾶκια, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ σᾶς διασκεδάσουν πολὺ. Ἀπ' ἐδῶ εἶνε ἡ Κάκια, ἡ μεγαλύτερά μας. Εἶνε φοβερά ἐξυπνη. Φαντασθῆτε ὅτι ξέρει πιάνο, χωρὶς νὰ κάμῃ ἕως τώρα οὔτε δέκα μαθήματα. Τώρα θὰ τὴν ἀκούσετε πῶς παίζει. Ἐλα, Κάκια μου, κάθησε ἐπὶ τὸ πιάνο νὰ μας παίξῃς κανένα κομμάτι.

Ἡ Κάκια δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ κορίτσια ποῦ τὰ παρακαλοῦν δυὸ φορές. Κάθηται ἄμέσως καὶ ἀρχίζει τὸ κομμάτι της.

ὦ, θεέ μου, τί ἀτελείωτον ποῦ εἶνε! Καὶ φαντασθῆτε παιζιμον ἀπὸ πιανίστραν ποῦ δὲν ἔκαμν ἀκόμη οὔτε δέκα μαθη-

ματα! Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Σαχλόπουλου θὰ ἐδούλωναν πολὺ εὐχαρίστως ταυτιά των, ὅπως ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸ τῶν Σειρήνων, ἂν δὲν τοὺς τὸ ἀπηγόρευεν ἡ στοιχειώδης εὐγένεια. Ἐπὶ τέλους τὸ κομμάτι τελειώνει καὶ ἀναπνέουν.

Ἀλλὰ ὁ κ. Πονηρίδης δὲν ὑποχωρεῖ: — Βλέπετε τί τὰ λέν τὸ ποῦ ἔχει;

— Ἀλήθεια, εἶνε κάτι τι θαυμάσιον... ψιθυρίζει ἡ κυρία Σαχλοπούλου.

— Καὶ ποῦ νὰκούσετε ἀκόμη! Ξεύρει ἄλλα δέκα κομμάτια καὶ τὰ παίζει τόσο καλὰ, ὅσον καὶ αὐτὸ. Θὰ τ' ἀκούσετε. . .

— Ὁχι, ὄχι σᾶς παρακαλῶ! λέγει μὲ τὸ γλυκύτερόν του μειδίαμα ὁ κ. Σαχλόπουλος. Εἶνε περιττὸν νὰ κουράζεται τόσο ἡ μικρούλα. Ἀρκετὰ μᾶς διασκεδάσε.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε. Τώρα ὁμως θὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν Ζοζὼν μου. Εἶνε ὁ δευτερότοκος, καὶ ἔχει, ξεύρετε, μεγάλο ταλέντο ἐπὶ τὴν ἀπαγγελίαν. Ἄν ἦταν μεγαλύτερος, θὰ τὸν ἔδωκα ἐπὶ τὴν Δραματικὴ Σχολή. Ἐλα, Ζοζὼ, ἀπάγγειλέ μας τὸ ποίημα τοῦ Κωσταντῆ... Τετρακοσίους στίχους ἔχει, καὶ ὅλους τοὺς ξεύρει ἀπέξω!

Καὶ ὁ Ζοζὼς ἀρχίζει:

Μάννα, μὲ τοὺς ἐννιά σου γιουὺς
Τὴ μιὰ σου θυγατέρα. . .

Ὑψιστε Θεέ! Αὐτὸ πλέον εἶνε ἀνεκδιήγητον... Οἱ δυστυχεῖς ἐπισκέπται δὲν εἰξεύρουν τώρα τί νὰ κάμουν. Φοβοῦνται μὴ δυσαρσεστήσουν τοὺς φίλους των,

καὶ ὀπλίζονται μὲ ὅλην τὴν ὑπομονὴν ποῦ ἔχουν, καὶ ἀκούουν μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη βεβιασμένον, καὶ ὑποφέρουν, καὶ βασανίζονται φρικτὰ.

Τέλος πάντων! ἡ ἀτελείωτη ἀπαγγελία ἐτελείωσεν! Θὰ ἡσυχάσουν.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ τοὺς ἀφίσῃ ὁ κ. Πονηρίδης!

— Τώρα εἶνε ἡ σειρά τῆς Φροσούλας μου. Ἀχ, μὰ τί ἐξυπνο παιδί! Δὲν ἔχετε ἰδέαν. . .

Ἀπὸ τὰς πρώτας λέξεις, οἱ σύζυγοι Σαχλόπουλοι συνεννοοῦνται διὰ τοῦ βλέμ-

ματος. Ἄ, μ' αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται πιά! — Ὁλφ καὶ Παιδικὰ Πνεύματα κάμνει, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Πονηρίδης. Ὅσα εἶπε ἕως τώρα, τὰ ἔχω γράψῃ εἰς αὐτὸ τὸ Λεύκωμα καὶ τώρα θὰ σᾶς τα διαβάσω. . . Μπα! Μπα!

Ὁ κ. Πονηρίδης προσποιεῖται ἐκπληξιν καὶ λύπην. Οἱ σύζυγοι Σαχλόπουλοι ἐσηκώθησαν νὰ φύγουν.

— Πῶς; φεύγετε ἀπὸ τώρα;

— Πῶς; βιάζεσθε τόσο πολὺ;

— Ναί... νὰ μας συγχωρήτε. Ἐχομε νὰ πᾶμε καὶ ἐπὶ τὴν κυρία Μελιτοπούλου. Ἀλλή πορὰ θ' ἀκούσωμε τὰ παιδικὰ Πνεύματα τῆς Φροσούλας σας. Χαίρετε! Χαίρετε!

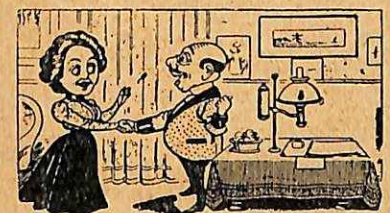
— Δὲν πειράζει! Χαίρετε, καὶ μὴ μας ξεχνᾶτε, σᾶς παρακαλοῦμεν.

— ὦ, ποτέ, ποτέ!

Καὶ ἡ οἰκογένεια ἔμεινε μόνη.

— Γιατί, μπαμπάκα, ἔφυγαν τόσο γρήγορα; ἐρωτᾷ ἡ Κάκια.

— Ἐφυγαν τόσο γρήγορα, ἀπαντᾷ ὁ κ. Πονηρίδης, γιατί ἤλθετε σεῖς. Αὐτὸ σᾶς το ἔκαμα ἐπιτήδης, γιὰ νὰ ξεύρετε εἰς τὸ ἐξῆς ὅτι τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν σάλα, καὶ ὅτι οἱ

ξένοι δὲν εὐχαριστοῦνται καθόλου οὔτε μὲ τὴν μουσικὴν των, οὔτε μὲ τὴν ἀπαγγελίαν των. . . Ἀρ μεγαλώσετε καὶ κοπιᾶσετε πολὺ, καὶ τα μάθετε αὐτὰ καλὰ, τότε μάλιστα, θὰ εἰμπορήτε νὰ κρατῆτε εὐχάριστη συντροφιά. Τώρα ὁμως. . . νὰ ἀναιθῆτε ἐπάνω καὶ νὰ μελετήσετε τὰ μαθήματά σας.

Τὰ παιδιὰ, ἀρκετὰ κατηρῆ, ἀναβαίνουν εἰς τὸ σπουδαστήριον, καὶ οἱ γονεῖς των ἐπιστρέφουν εἰς τὸ γραφεῖον, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐργασίαν των.

— Εἶδες, Ἰουλίτ, εἶπεν ὁ κ. Πονηρίδης. Τοὺς ἔδωκα σὲ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας!

— Σὲ συγχαίρω διὰ τὴν ἰδέαν σου, εἶπεν ἡ κυρία Πονηρίδου. Ἀλλὰ διατί τὴν εἶπες μέθοδον τῶν τριῶν;

— Διότι, ἂν εἶχαμε τέσσαρα παιδιὰ, θὰ τὴν ἔλεγα μέθοδον τῶν τεσσάρων, ἀπαντᾷ ὁ κ. Πονηρίδης.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΡΟΒΙΝΣΩΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Ἦλθε τὸ πουλάκι καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι εἶθε φρόνιμα κ' ἐπιμελῇ παιδιά, κ' ἐγὼ, ἡ κυρά Μάρθα, διὰ νὰ σας εὐχαριστήσω, θὰ σας διηγηθῶ φέτος μιὰν νέαν ἱστορίαν τοῦ Φασουλάκη, ἀκόμη πειὸ ὠραίαν καὶ περιεργὴν ἀπὸ τὴν περισηνὴν.

Ὁ Φασουλάκης ἐδιάβασε ἓνα βιβλίον, ποῦ ὀνομάζεται «ὁ Γύρος τοῦ Κόσμου».

Ἀπὸ αὐτὸ τὸ βιβλίον ἔμαθεν ὅτι ἡ Γῆ εἶνε πολὺ μεγάλη, πολὺ πειὸ μεγάλη ἀφ' ὅσον ἐφαντάζετο.

Ἐμαθεν ἀκόμη ὅτι ὑπάρχουν τόποι ὅπου κάμνει πάντοτε κρύο, καὶ ἄλλοι πάλιν τόποι, ὅπου κάμνει, πάντοτε ζέστη.

Τόποι ὅπου ὑπάρχουν λουλούδια ὅλον τὸν χρόνον, καὶ τόποι ὅπου γίνονται πορτοκάλια, σταφύλια, φράουλες καὶ ἄλλα διάφορα ὀπωρικά, ποῦ δὲν ἤξευρεν οὔτε τὸνομά τους, ἀπὸ τὴν Πρώτην Ἰανουαρίου ὡς τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιάς!

Ὁ Φασουλάκης ἀγαπᾷ πολὺ τὰς φράουλες καὶ τὰ σταφύλια. θὰ ἤθελε νὰ ἔχη νὰ τρώγῃ ὅλον τὸν χρόνον. θὰ ἤθελε νὰ δοκιμάσῃ κ' ἐκεῖνα τὰ ἄλλα ὀπωρικά, ποῦ δὲν ἤξευρε οὔτε τὸνομά τους.

Ἀλλὰ οἱ τόποι αὐτοὶ εἶνε πολὺ πολὺ μακρὰ, καὶ διὰ νὰ ὑπάγῃ, ἔπρεπε νὰ ταξειδεύσῃ, νὰ σχίσῃ θάλασσα.

Ὁ Φασουλάκης ἐδιάβασεν εἰς τὸ βιβλίον του, ὅτι ἅμα ταξειδεύῃ κανεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ναυαγήσῃ, νὰ πνιγῇ. . . Ὅτι κάποτε τὸ πλοῖον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται, ἀναπαδογυρίζεται ἀπὸ καμμιάν φάλαιναν. . . ὅτι εἰς τὴν θάλασσαν ὑπάρχουν καρχαρία, ποῦ τρώγουν τοὺς ἀνθρώπους. . . ὅτι εἰς τὴν ξηρὰν ὑπάρχουν ἀγριάνθρωποι, ποῦ τρώγουν καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀνθρώπους. . .

Ἀλλὰ ὁ Φασουλάκης δὲν εἶνε φοβητοῦρας, δὲν ἰδρώνει τὸ αὐτί του ἀπὸ τέτοια. εἶνε γενναῖος, παλλικάρι!

Ἐπειτα τοῦ ἀρέσουν τόσο πολὺ ἡ φράουλες καὶ τὰ σταφύλια, καὶ ἤθελε τόσο πολὺ νὰ δοκιμάσῃ τὰ ὀπωρικά ποῦ δὲν ἤξευρε οὔτε τὸνομά τους!

Ἐτελείωσε! τὸ ἀπεφάσισε! Θὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς τὸν γύρον τοῦ κόσμου, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ τα εὕρῃ.

Τὸν βλέπετε τώρα; Μελετᾷ, προετοιμάζει τὸ ταξιδί του. Μὲ τὸν

διαβήτη 'στό χέρι, μετρά' επάνω 'στην 'Υδρόγειο Σφαῖρα, νά ἰδῇ πόση ἀπόστασις εἶνε ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ὅπου κατοικεῖ, ὡς τοὺς τόπους ἐκείνους, ποὺ ἔχουν τὰ ὠραῖα ὁπωρικά.

Ἄ, εἶνε μακρὰ, πολὺ μακρὰ.

Ἡ γάτα, επάνω 'στό τραπέζι, κάμνει τὰ συνηθισμένα της γρρρ. . . γρρρ. . . γρρρ. . .

Σὰν νὰ ἤθελε νά του εἰπῇ : « Τί σου ἦλθε τώρα νά ταξειδεύσης, μικρὲ μου Φασουλάκη : Ἄχ ! εἶνε τόσο εὐμορφα ἐδῶ ! »

Παρακάτω, θὰ μάθωμεν ποῶς εἶχε δίκη· ὁ Φασουλάκης ἡ ἡ γάτα τοῦ οπιτιοῦ.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑ·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΝΕΟΣ ΑΙΩΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΛΗΘΕΙΑ, φέτος ἡ βασιλόπηγά μας ἔπρεπε νὰ εἶνε ἑκατονταπλάσια, καὶ ἑκατονταπλάσιας ἀξίας τὸ νόμισμά της, καὶ ἑκατονταπλάσια τὰ δωρά μας, καὶ ἑκατονταπλάσια ἡ χαρὰ, ἡ ὁποία μᾶς μεθύει κάθε πρωτοχρονιαν... Φέτος δὲν ἀπεχαιρέτισαμεν ἀπλῶς ἐν ἔτος, δὲν ὑπεδέχθημεν ἀπλῶς ἐν ἄλλο. . . Προσέψαμεν ὁλόκληρον Αἰῶνα, καὶ προῦπανθήσαμεν νέον. Δὲν ἔληγε μόνον τὸ 1900, διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ 1901. Ἐτελείω-

νεν ὁ Δέκατος Ἐνατος Αἰὼν καὶ ἤρχιζεν ὁ Εἰκοστός.

Ὅποια ἐξαιρετικὴ καὶ μοναδικὴ τῶν περιστάσις ! . . . Ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν καὶ ἀπέθανον χωρὶς νὰ ἴδουν εἰς τὴν ζωὴν τῶν παρομοίαν ἡμέραν· ὅπως πάλιν, ὑπάρχουν ἄλλοι εὐτυχέστεροι, οἱ ὅποιοι τὴν ἐώρτασαν δύο φορές. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ Μαθουσάλοι, οἱ ὑπερεκατοντούται, εἶνε σπάνιοι εἰς τὰς ἡμέρας μας, — ἀφ' οὗ ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς δὲν ὑπερβαίνει πολὺ τὰ 60 ἔτη, — εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ, ὅτι ἂν ὄχι καμμίαν, μίαν μόνον φοράν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἔχει κάθε ἄνθρωπος τὴν πιθανότητα νὰ ἐορτάσῃ τόσο μεγάλην καὶ σημαντικὴν ἐορτήν. Καὶ ἀφ' οὗ καὶ τοῦτο δὲν εἶνε γενικὸν δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πρέπει νὰ θεωρηθῶμεν εὐτυχέως, διότι ὁ Θεὸς μᾶς ἤξιώσε νὰ χαιρετίσωμεν τὴν ἀνατολὴν ἐνὸς Αἰῶνος.

Ἀλλὰ πῶς τὴν ἐχαιρέτισαμεν ;

Νομίζω, ὅτι ἡ ἐφετεὶνῃ μας Πρωτο-

χρονιὰ δὲν διέφερε πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλην. Ἡ ἰδία βασιλόπηγα, τὸ ἴδιον νόμισμα, (— ἀλήθεια, ποῖοι ἀπὸ τοὺς φίλους μας τὸ ἦσαν φέτος ; ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πάρουν ἄριστα εἰς τὰς ἐξετάσεις, διότι αὐτὸ σημαίνει τὸ νόμισμα διὰ τοὺς μικροὺς, —) τὰ ἴδια δωρά, ἡ ἰδία δοξολογία, ἡ ἰδία παράταξις, ἡ ἰδία κίνησις. Τίποτε σχεδὸν τὸ ἐξαιρετικόν, ποὺ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς Νέον Αἰῶνα. . . Πρὸ ὀλίγου ἀνεγίνωσκον πῶς ἐωρτάσθη ἡ Πρωτοχρονιὰ εἰς τὴν Βιέννην. Μίαν ὥραν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὅλα τὰ φῶτα ἐσβέσθησαν, καὶ ἡ πόλις ἐβυθίσθη εἰς βαθύτατον σκότος. Ἀλλὰ μόλις ἐκτύπησε μεσονύκτιον, ἡ πόλις διὰ μιᾶς ἐφωτίσθη, καὶ δὲν ἐφωτίσθη ἀπλῶς, ἀλλ' ἐφωταγωγῆθη, ἔλαμψεν, ἐπυροπολήθη διὰ μυρίων προσθέτων λαμπτήρων, καὶ ἡ αἰφνιδία ἐκείνῃ μετὰβασις ἀπὸ τοῦ βαθύτατου σκότους εἰς τὸ ἅπτετον φῶς, ἐχαιρέτισε συμβολικῶς τὴν ἀνατολὴν τοῦ Αἰῶνος. Τότε ὁ κόσμος ἐξεχύθη εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς λεωφόρους, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰ πάρκα, εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἐγένετο βοή, καὶ θόρυβος, καὶ ἀγαλλίασις, καὶ ἐνθουσιασμός· καὶ ἐψάλλησαν δοξολογίαι, καὶ ἐξεφωνήθησαν λόγοι, καὶ ἀντήχησαν ζητωκραυγαί, καὶ ἀντηλλάχθησαν εὐχαί, καὶ ἡ ἀνδήμος αὕτη φρενίτις ἐξηκολούθησε μέχρι πρωίας, μέχρις ὅτου τὰ συμβολικὰ φῶτα ὡχρίασαν πρὸ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς τοῦ Αἰῶνος.

Παρόμοιαι ὠραῖαι καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἐορταὶ ἐτελέσθησαν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Εἰκοστοῦ αἰῶνος εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκάς μεγαλοπόλεις, ἀλλὰ προπάντων εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ὁ ἐνθουσιασμός, λέγουσιν, ὑπερέβη πᾶν ὅριον. Ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ πρώτη στιγμὴ τοῦ Νέου Αἰῶνος μᾶς ἦρε περὶ τὴν οἰκογενειακὴν τράπεζαν, περὶ τὴν προγονικὴν βασιλόπηγα, ὅπως πάντοτε. Ὅλα σχεδὸν τὰ ἴδια μόνον αἱ εὐχαὶ ἠλλάχθησαν ὀλίγον καὶ . . . αἱ εὐφροσύναι. Ἄλλοτε, παραδειγματὸς χάριν, ἔλεγον οἱ φίλοι εἰς τὴν οἰκοδόποιαν τὸν στορεότυπον : « Μᾶς ἐφιλοξενήσατε ἐν ὁλόκληρον ἔτος. » Φέτος ἔλεγον : « Μᾶς ἐφιλοξενήσατε ἐνα ὁλόκληρον αἰῶνα, διότι ἠλθαμεν τὸν Δε-

κατον Ἐνατον καὶ φεύγομεν τὸν Εἰκοστόν. » Καὶ κάπου, τὴν ὥραν ποὺ ἔφηνεν ὁ ὑπηρέτης διὰ νὰγοράσῃ κάτι, ὁ στερεότυπος εὐφρολόγος τοῦ ἐφώνασε. « Γρήγορα ! γιατί μου φαίνεται ὅτι θὰ ἔλθῃς τὸν ἄλλον αἰῶνα ! » Ἀλλοίμονον ! δέκα λεπτά τῆς ὥρας ἂν ἀργοῦσεν ὁ ὑπηρέτης, ἡ πρόρρησις θὰ ἐπαλήθευεν. Ἀλλ' ἄς ἀφήσωμεν τὰ ἀστεῖα, καὶ ἄς ἔλθωμεν εἰς τὰ σπουδαιότερα.

Ἀνεξωτερικῶς ἐωρτάσαμεν τὴν Πρωτοχρονιὰν ὡς ἀπλὴν καὶ συνηθὴ Πρωτοχρονιάν, ἀρὰ γε ἡ μεγίστη, ἡ ἐξαιρετικὴ, ἡ σπανία ἐορτὴ δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐντός μας ; Διατὶ ὄχι ; Φθάνει τὸ ἐξαιρετικὸν γεγονός τῆς ζωῆς μας νὰ μᾶς κάμῃ τὴν ἐντύπωσιν ποὺ πρέπει, νὰ μᾶς προκαλέσῃ τὰς σκέψεις ποὺ πρέπει.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐσωτερικὴν τὴν ἐνδόμυχον, τὴν ψυχικὴν ἐορτὴν σὰς προσκαλῶ σήμερον, ἀγαπητοί μου ! Ἄς ἀναρθῶν διὰ μιᾶς ὅλα τὰ φῶτα τῆς ψυχῆς μας, καὶ ἄς φωταγωγῇ, ἄς λάμψῃ τὸ ἐσωτερικόν μας, — ἡ διάνοιά μας καὶ ἡ καρδιά μας. Καὶ ὑπὸ τὸ ἅπτετον αὐτὸ φῶς, ἄς ἐπισκοπήσωμεν ὅλην τὴν ζωὴν, καὶ ἄς ἴδωμεν, ἄς ἐξετάσωμεν τί καλὸν καὶ τί κακὸν ἐπραξαμεν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μας, τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν παρελθόντα Αἰῶνα καὶ ἄς μετανοήσωμεν διὰ τὸ κακόν, καὶ ἄς ἐλπίσωμεν, ἄς προσπαθῶμεν, ἄς ὑποσχεθῶμεν, ὅτι μετὰ τὸν νέον Αἰῶνα θὰ ἰσχυροποιήσῃ τὸ καλόν καὶ θὰ ἐξελείψῃ τὸ κακόν, ζωὴ διὰ τὴν ὁποίαν πάντοτε θὰ ὑπερηφανευόμεθα καὶ ποτὲ δὲν θὰ μετανοήσωμεν, ζωὴ, ἡ ὁποία θὰ μᾶς κάμῃ καλλιτέρους, τελειότερους, πνευματικωτέρους, φωτεινότερους, ἀξίους ἐν μιᾷ λέξει τοῦ Νέου Αἰῶνος, τὸν ὅποιον ἡτύχησαμεν νὰ χαιρετίσωμεν !

Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς, ἡ κατάλληλος, ἡ ἐπαξία ἐορτὴ ! Ὅταν ἐορτάσωμεν αὐτὴν, δὲν θὰ ἔχωμεν κανένα λόγον νὰ παραπονούμεθα ὅτι ἡ ἐορτὴ μας ἦτο ὡς ἀπλὴ Πρωτοχρονιὰ, μετὰ τὴν ἰδίαν βασιλόπηγαν καὶ μετὰ τὰ ἴδια δωρά. . . Ναί, ἄς εἶνε ἑκατονταπλάσια ἡ μετάνοια διὰ τὸν παρελθόντα καὶ ἑκατονταπλάσια ἡ καλὴ προσπάθεια διὰ τὸ μέλλον. Καὶ μετὰ τὴν ἐννοιαν αὐτὴν ἄς ἀνακράξωμεν : Ζήτω ὁ Νέος Αἰὼν, ζήτω ἡ Νέα Ζωὴ !

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Ἡ ψηλὴς κορφὴς αἰώνια
Φορτωμένης εἶνε χιόνια·
Μὰ ὁ κάμπος ἔχει ἀηδόνια
Καὶ λουλουδιὰ κλάδια
Καὶ ὑφαίνει τοῦ ἡ ἀκτῖνα
Φορεσιὰ μετὰ χλόη καὶ κρίνα.

Ι. Γ. Γ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΛΟΥΚΙΑ Σ. ΣΟΚΟΛΗ

Βραβευθεῖσα

ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ρόδον τοῦ Ἀπριλίου
εἰς τὸν 57ον Διαγωνισμόν τῶν Δύσεων.

(Ἰδε Διάπλασιν 1899, σελ. 138)

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΚΗΠΟΥΡΟΣ

Τὴν χαριτωμένην αὐτὴν σκηνὴν μεταξὺ τοῦ Πάπα καὶ τοῦ κηπουροῦ του, διηγεῖται ἐκ Ρώμης ὁ ἀνταποκριτὴς μιᾶς ἐφημερίδος.

Εἰς τοὺς ἀπεράντους κήπους τοῦ Βατικανοῦ ἀνατρέφονται πολλὰ ζῶα, τὰ ὅποια ὁ Πάπας, κατ' ἐξοχὴν ζωόφιλος, μετὰ χαρᾶς πάντοτε συναντᾷ κατὰ τοὺς πρωϊνοὺς τοῦ περιπάτου, καὶ τὰ θαυμάζει ὅταν εἶνε ἡμέρα, ἢ τὰ θαυμάζει μακρόθεν, ὅταν εἶνε ἡμέρα.

Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρεται διὰ μερικὰς ὠραίας κεμάδας ἢ γαζέλλας — ζῶα ἐλαφροειδῆ, ἐξυπνότατα καὶ χαριτωμένα, ἡμερώτατα δέ, ὥστε νὰ δέχωνται τὰς ὁμιλίας τοῦ Ἀγιοτάτου Πατρὸς, κάποτε δὲ καὶ ὀλίγον ταμβάκον ἐκ τῆς ἱερᾶς του πλάτης, διὰ τὸν ὅποιον τρελλαίνονται.

Μίαν ἡμέραν, ἀφ' οὗ τὰς ἐθώπευσε καὶ τὰς ἐφιλοδώρησε, καὶ τὰς ἐκαμάρωσεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἐστράφη πρὸς τὸν παριστάμενον κηπουρὸν καὶ τὸν ἠρώτησε :

— Ποιᾶς γαζέλλας θὰ γεννήσουν ;

— Ἡ θηλυκὴ, Ἀγιώτατε ! ἐσπεύσε νὰπαντήσῃ ὁ κηπουρὸς.

Ὁ Πάπας ἐμόρφασε καὶ ἀπῆλθε μουρμουρίζων :

— Κε μ π έ σ τ ι α ! (τὶ ζῶον !) Ἀμὶ αὐτὸ τὸ ἤξευρα κ' ἐγώ !

Φαίνεται ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ἀγιότης ἀγαπᾷ τὰ ζῶα, ἀλλ' ὄχι καὶ τοὺς ἀνθρώπους. . . ὅταν εἶνε ζῶα.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ

Τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς, τὸ ἀπόγευμα, ἐν ᾧ ὅλος ὁ κόσμος διέσκηδαζεν ἔξω, ὁ πτωχὸς Ἀλέκος, μόνος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προϊσταμένου του, εἰργάζετο.

Ἐπρεπε νὰπαντήσῃ εἰς μερικὰς ἐπιστολάς ἀνταποκριτῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπεδέχοντο ἀναβολήν. Ἐπειτα, ἔπρεπε νὰ γράψῃ καὶ πρὸς τὴν μητέρα του, καὶ νὰ τῆς εὐχρηθῇ τὸ Νέον ἔτος, καὶ νὰ τῆς στείλῃ τὸν μικρόν της μπουναμῶν, ὅπως ἔκαμνε πάντοτε τὸ καλὸ παιδί, ἀφοῦτο ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐγένεν ἐμποροῦν ἀλλήλους.

Εἶχε βραδυάσῃ πλέον, ὅταν ἐτελείωσε τὰς ἄλλας ἐπιστολάς, καὶ ἤρχισε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν μητέρα του.

« Ἀγαπητὴ μου μητέρα,

« Σοὺ γράφω βιαστικὸς ὀλίγας λέξεις, διὰ νὰ σοὺ εὐχρηθῶ εὐτυχισμένον τὸ Νέον ἔτος, καὶ διὰ νὰ σοὺ ἐσωκλείσω εἰκοσιπέντε δραχμάς, τὸν μπουναμῶν σου. Εἶχα πολλὴν ἐργασίαν ἕως αὐτὴν τὴν ὥραν, καὶ εἶμαι ζαλισμένος, καὶ δὲν εἰμπορῶ νὰ σοὺ γράψω πολλὰ· ἔπειτα βιάζομαι νὰ προφθάσω καὶ τὸ ταχυδρομεῖον.

« Μοῦ ἔγραψες εἰς τὸ τελευταῖόν σου γράμμα, ὅτι κινδυνεύεις νὰ χάσῃς τὸ σπῆτι διὰ πεντακοσίας δραχμάς. . . Ὡ, μητέρα μου ! φαντάζομαι πόσον εἶσαι λυπημένη ! εἶνε τὸ σπῆτι μας, τὸ ἀγαπημένον μας σπιτάκι, καὶ τὸ ἀγαπῶ, διότι ἐπέρασα μαζί σου εἰς αὐτὸ τὰ εὐτυχέστερα χρόνια τῆς ζωῆς μου. Ἀλλὰ τί εἰμπορῶ νὰ κάμω ἐγὼ ὁ πτωχός, ποὺ μόλις ζῶ μετὰ τὸν μικρόν μου μισθόν ; Ὁ κ. Γεωργίου μου ὑπέσθη ὅτι, ἂν εἶμαι καλός, θὰ μού τὸν αὐξήσῃ. Ἀλλὰ τί με τοῦτο ; Μήπως θὰ εἰμπορέσω ποτὲ νὰ οἰκονομήσω πεντακοσίας δραχμάς ; Καὶ τὸ σπιτάκι μας ; . . . Ὁ Θεὸς πλέον ἄς κάμῃ τὸ θαῦμά του, χρυσὴ μου μητέρα. Τί ἄλλο νὰ σοὺ εἰπῶ ;

« Σὲ φιλῶ γλυκὰ

Ὁ Ἀλέκος σου.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὅταν ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν προϊστάμενόν του, ὁ Ἀλέκος ἐξεπλάγῃ πολὺ ποῦ τὸν εἶδε πολὺ προσηνέστερον καὶ ὁμιλητικώτερον τοῦ συνηθούς.

Τὸν ἐπῆρε κατὰ μέρος, τοῦ εἶπεν ὅτι εἶνε πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐργα-

σίαν του, τοῦ ἀνῆγγειλεν ὅτι τοῦ αὐξάνει τὸν μισθόν του, καὶ εἰς τὸ τέλος. . . τοῦ ἐνεχείρισεν ἐν χαρτονομίσμα πεντακοσίῳν δραχμῶν.

— Ὅριστε καὶ τὸν μπουναμῶ σου ! τῷ εἶπεν.

Ὁ Ἀλέκος ἐνόμισεν ὅτι ὀνειρεύεται. . . Τί ; τοῦ ἔκαμνε φέτος δῶρον πεντακοσίας δραχμάς, ἐν ᾧ ποτὲ δὲν τοῦ ἔδωκε περισσοτέρας ἀπὸ πενήντα ; Πῶς αὐτό ;

— Ὡ, κύριε ! ἀνέκραξε μετὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Πῶς νὰ σὰς εὐχαριστήσω ; . . . Ἄν ἤξεύρατε πόσον μοῦ ἐχρειάζοντο αὐτὰ τὰ λεπτά ! Εἶνε ἀκριβῶς ὅσα ἔπρεπε νὰ εἶχα. . . θὰ ἔλεγα ὅτι ἤξεύρατε. . .

— Μὰ τὸ ἤξευρα, εἶπεν ὁ κ. Γεωργίου.

— Πῶς ; ἠρώτησεν ἐκπληκτος ὁ Ἀλέκος.

— Ὁ Θεός, παιδί μου, ἔκαμε τὸ θαῦμα του, ἀπῆντησεν ὁ προϊστάμενος. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ μάθῃς τί μέσα ἐκλέγει διὰ νὰ κάμῃ τὰ θαύματά Του, πήγαινε κάτω εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ ἴδεις τὸ βιβλίον τῆς π ρ έ σ σ α ς.

Ὡ τῆς πρωτοχρονιάτικης παραζάλης ! ὦ τῆς ἐκ Θεοῦ ἀφρημάδας ! Χθὲς ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ ὁ Ἀλέκος, μαζί μετὰ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιστολάς, εἶχε π ρ έ σ σ α ρ η, εἶχε τυπώσῃ εἰς τὸ βιβλίον καὶ τὴν ἐπιστολήν τῆς μητέρας του ! . .

ΦΑΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 68ος

Λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθσομένων ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῆς « Διάπλασεως τῶν Παίδων » τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1901.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχεταὶ καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Δύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, παρακαλοῦνται νὰ προμηθευθῶν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Δύσεων καὶ νὰ συμμορφωθῶν πρὸς τοὺς Ὁρους τοὺς ἀναγεγραμμένους εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Συνδρομητοῦ, οἱ ὅποιοι παραμένουν αὐτοὶ δι' ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Δύσεων.

Βραβεῖα θάπονενθηθῶν τὰ ὀριζόμενα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ ὅποια βλέπε ἐπίσης εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

Ἡ προσωρινὴ ὑποτίμησις τῶν τόμων τῆς Β' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐξακολουθεῖ.

Οἱ ἀγκάδιες, οἱ θανατοιοὶ
ἐξ τῶν τῆς Β' περιόδου
τῆς Διαπλάσεως, τῶν ἐτῶν
1894 ἕως 1899, οἱ ὅποιοι
τιμῶντο ἀρχικῶς φρ. 7 ἕκα-
στος, τιμῶνται ἤδη μόνον :

ΦΡΑΓΚΑ 3

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις προ-
σέτουν 50 λεπτά διὰ τὰ
ταχυρ. ἑκάστου τόμου. Οἱ
ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ πλη-
ρώνουν 3 φρ. χρυσὰ καὶ
δὲν προσθέτουν τίποτε.

Χρυσόδετος ἑκάστος τόμος φρ. 6. — Καὶ οἱ ἐξ τῶν χρυσόδετοι, φρ. 34.

— Βρυσούλα όμως, ἡ ὁποία χύνει τόσο νερόν, ὥστε οἱ οἰκονομολόγοι προλέγουν ὅτι αὐτὸς ὁ Μέσας θανοῖξῃ τὸν δρόμον μεταξύ Εὐρώπης καὶ Κολομβίας. Ἐπειτα ἔχομεν τὸν Ἀπούρη, πλωτὸν εἰς διάστημα πεντακοσίων χιλιομέτρων, ἂν ἀγαπᾷτε ἔπειτα τὸν Κουχιθέρον, τὸν Κάουραν, τὸν Καρόνην...
— Φθάνει! μᾶς ἐτελείωτες! ἀνέκραξεν ὁ κ. Φέλιπ.

— Θά το συζητήσωμεν! εἶπεν ὁ κ. Βαρίνας, σταυρώσας τὰς χεῖρας.

— Ἐτελείωσα. Καὶ τώρα, ἂν θέλετε νὰκούσετε τὴν ἀτομικὴν μου γνώμην, — ἐγὼ νομίζω ὅτι κανὲν ἀπὸ τὰ παραποτάμια αὐτὰ δὲν εἰσπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ κύριος ποταμός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει νομίμως τὸ ὄνομα Ὁρενόκος. Κατὰ συνέπειαν, τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν εἰσπορεῖ νὰ δοθῇ οὔτε εἰς τὸν Ἀταβάτον, τὸν προστατεύμενον τοῦ φίλου μου Φέλιπ...
— Πλάνη!

— Οὔτε εἰς τὸν Γουαβιάρην, τὸν εὐνοούμενον τοῦ φίλου μου Βαρίνα.

— Ἐχεις λάθος!

— Τὸ συμπέρασμα εἶνε, προσέθεσεν ἡ-ρεμος ὁ κ. Μιγκέλ, ὅτι τὸ ὄνομα Ὁρενόκος ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἀπὸ τὴν Σιέρραν Παρίμαν, ῥέει ὁλόκληρος διὰ τῆς χώρας μας, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην διαδρέχει.

— Ἀρνοῦμαι!

— Διαμαρτύρομαι!

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιμέλειάς τοῦ κ. Μιγκέλ, κηρυχθέντος ὑπὲρ τοῦ Ὁρενόκου, ὑπῆρξεν ἡ παράτασις τῆς συζητήσεως ἐπὶ μίαν ἀκόμη ὥραν. Καί ὥστε δὲν θὰ ἐτελείονε ποτέ, ἂν ἂν ὁ κ. Φέλιπ καὶ ἂν ὁ κ. Βαρίνας δὲν ἀνέκραγον:

— Λαὶόν... ἂς ὑπάγωμεν ἐπὶ τόπου!

— Ἐπὶ τόπου;... ἠρώτησεν ὁ κ. Μιγκέλ, μὴ ἀναμένον τοιαύτην πρότασιν.

— Μάλιστα, ἐπὶ τόπου! εἶπεν ὁ κ. Φέλιπ. Ἀς ὑπάγωμεν ἔως τὸν Ἅγιον Φερνάνδον, καὶ ἂν δὲν σας ἀποδείξω ἐκεῖ ἀναντιρρήτως ὅτι ὁ Ἀταβάτος εἶνε ὁ Ὁρενόκος...
— Κ' ἐγὼ, ἀντίπερ εὐθὺς ὁ κ. Βαρίνας, ἂν δὲν ἀποδείξω ἀναμφιβόλως ὅτι Ὁρενόκος εἶνε ὁ Γουαβιάρης...

— Τότε ἐγὼ θὰ σας ἐξαναγκάσω νὰ νῆστετε, ὅτι Ὁρενόκος εἶνε... ὁ Ὁρενόκος! συνεχλήρωσε μειδῶν ὁ λαμπρὸς κ. Μιγκέλ.

Καὶ ἰδοὺ ὑπὸ ποίας περιστάσεις, κατόπι τίνος συζητήσεως, οἱ τρεῖς γεωγράφοι ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιχειρήσουν τὸ ταξίδιον. Ἰσως ἡ νέα αὕτη ἐξερεύνησις θὰ καθόριζε τὸν ροῦν τοῦ μεγάλου βενεζουελικοῦ ποταμοῦ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν το εἶχαν κάμῃ ὀριστικῶς καὶ τελείως οἱ προγενέστεροι ἐξερευνηταί. Ἄλλως τε δὲν ἐπρόκειτο παρὰ νὰ πλεύσῃ διὰ τοῦ

ποταμοῦ μέχρι τῆς πολίχνης Ἀγίος Φερνάνδος, ὅπου ὁ Γουαβιάρης καὶ ὁ Ἀταβάτος χύνουν εἰς αὐτὸν τὰ ὕδατά των, ἀπέχοντες ὀλίγα μόνον χιλιόμετρα ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἂν ἐκεῖ ἐπιστοποιεῖτο ὅτι ἀμφότεροι δὲν ἦσαν, οὔτε ἦδυναντο νὰ εἶνε, εἰμὶ ἁπλᾶ παραποτάμια, τότε τὰ δίκαια τοῦ Ὁρενόκου καὶ τοῦ κ. Μιγκέλ θὰ νῆσαν ὡς ἀνάγκη.

Μεταξὺ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τῆς Βολιβάρης, ἡ ἀπόφασις τῶν τριῶν γεωγράφων ἤγειρε πολὺν θόρυβον καὶ ἐκίνησε ζῶηρον τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἡ πόλις Βολιβάρης, — ἄλλοτε ὄνομα ζομένη Ἀγγοστούρα, — πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Γουαϊάνης, ἔχει, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, ἑνδεκα ἕως δώδεκα χιλιάδας κατοίκων. Ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ περιπάτου τῆς Ἀλαμέδας, μέχρι τῆς συνοικίας τοῦ «Ἐρροῦ κυνός» — ὀνομασία παράδοξος τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ συνοικία αὕτη ὑπόκειται πε-

ρισσότερον πάσης ἄλλης εἰς τὰς πλημυράς τοῦ Ὁρενόκου. Ἡ κυρία δὲς, μετὰ κομψὰ μαγαζεῖα, μετὰ τὰς ἐστεγασμένας στοάς, μετὰ τὰς οἰκίας τὰς ἀναρριχωμένας ἐπὶ τοῦ λόφου, ὁ ὁποῖος δεσπόζει τῆς πόλεως, μετὰ τὰς ἐπαυλεις τὰς ἐν τῷ μέσῳ δένδρων πυκνῶν, μετὰ τὰς λίμνας, τὰς ὁποίας σχηματίζει ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὁ ποταμός, μετὰ τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν κίνησιν τοῦ λιμένος, ὅπου τὸ πλῆθος τῶν ἱστιοφόρων καὶ τῶν ἀτμοπλοίων μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἀκμῆς τοῦ ἔμπορίου.

— ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦν σύνολον θελκτικώτατον.

Εἴπομεν, ὅτι ἡ εἰδησις περὶ τοῦ ἀποφασισθέντος ταξιδίου τῶν τριῶν ἐπιστημόνων, ἐταίρων τῆς Γεωγραφικῆς Ἐταιρείας τῆς Βενεζουέλας, ἐπροκάλεσε ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐντοπίων. Οἱ κάτοικοι τῆς Βολιβάρης εἶνε θερμοί, ἐμπαιθεῖς, ἐνθουσιάζοντες. Ἀνεμύθησαν καὶ αἱ ἐφημερίδες, διαίρεσθαι εἰς Ἀταβαπικάς, Γουαβιάρικας καὶ Ὁρενοκικάς, καὶ τὸ κοινὸν διηρέθη ἐπίσης καὶ ἐνθουσιάζον. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἀληθῶς οἱ ποταμοὶ ἐκεῖνοι ἠπειλοῦν νὰ μεταβάλουν κοίτην, νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ ἐδάφη τῆς Δημοκρατίας, νὰ μεταναστεύσουν εἰς ἄλλα Κράτη τοῦ Νέου Κόσμου, ἂν δὲν τοὺς ἀπέδιδετο δικαιοσύνη!

Τὸ ταξίδιον τοῦτο, διὰ τοῦ ποταμοῦ, παρουσίαζεν ἄρᾳ γε σοβαροὺς κινδύνους; Ἐν μέρει ναί! διότι οἱ κ. κ. Μιγκέλ, Φέλιπ καὶ Βαρίνας θὰ ἐταξίδευον μόνοι, ἄνευ ἄλλης συνοδείας, ἐκτὸς τῶν ναυτῶν καὶ τῶν ὁδηγῶν, τοὺς ὁποίους θὰ εὕρισκον εἰς τὰς ὁχθὰς τοῦ ποταμοῦ. Ὅπως δὲ ποτε, ἐπειδὴ τὸ ταξίδιον δὲν θὰ παρετεινετο πέραν τοῦ Ἀγίου Φερνάνδου, οἱ ἠρώτως μας δὲν διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ συναντηθῶν μετὰ τὰς ἀγρίας φυλάς τῶν Ἰνδῶν ἐκείνων, τῶν ἀτιθάσων καὶ κα-

κοποιῶν, τῶν περιπλανωμένων εἰς τὰς χώρας, τὰς ὁποίας διαδρέχει ὁ ἄνω Ὁρενόκος. Ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ Ἀγίου Φερνάνδου, ἐκεῖ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μείτα, εὐκτέον πάλιν θὰ ἦτο νὰ πέφτουν τὴν συνάντησιν τῶν Γουαβιάρων. τῶν ἀρκατὰ ἀριλοξένων καὶ αὐθαιρέτων, ἡ τῶν Κουϊβῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον διαπράξῃ τόσα αἰμοχαρῆ εἰς τὴν Κολομβίαν, πρὸ τῆς μεταναστευσέως των εἰς τὰς ὁχθὰς τοῦ Ὁρενόκου. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Βολιβάρην ἀνησυχοῦν πολὺ περὶ τῆς τύχης δύο Γάλλων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀναχωρήσῃ περὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ὑπερβαίνοντες τὸ στόμιον τοῦ Μείτα, οἱ δύο οὗτοι περιηγηταὶ εἶχον εἰσελθῇ εἰς τὴν χώραν τῶν Γουαβιάρων καὶ τῶν Κουϊβῶν, καὶ κανεὶς δὲν ἤξευρεν ἔκτοτε τί ἀπέγιναν... Ἄν οἱ Ἰνδοί, οἱ ἐγκατεστημένοι μονίμως πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, ἔχουν ἡμερώτερα ἦθῃ καὶ καλλιερگوῦν εἰρηνικῶς τὴν γῆν, δὲν συμβαίνει ὁμοίως καὶ μετὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ μέσῳ τῶν πεδιάδων τοῦ ἀγνώστου Ὁρενόκου. Λησταί, ἀρπαγες ἐκ συμφέροντος καὶ ἐξ ἀνάγκης, δὲν ὀπισθοχωροῦν οὔτε πρὸ τῆς προδοσίας, οὔτε πρὸ τῆς δολοφονίας.

Τολμηροὶ ἱεραπόστολοι ἐπεχείρησαν νὰ ἐξημερώσουν τοὺς ἀγρίους τούτους, ἀλλ' ὅχι ἀποτελεσματικῶς. Εἷς ἐξ αὐτῶν, Γάλλος μοναχὸς ἀνήκων εἰς ξένην Ἐταιρείαν, εὐρίσκειτο ἀπὸ τινων ἐτῶν εἰς τὰς ἐσχάτας τοῦ ἄνω Ὁρενόκου. Τὸ θάρρος του καὶ ὁ ζήλος του εἶχον ἄρᾳ γε ἀνταμειφθῇ;... Κατάρθωσε νὰ ἐξημερώσῃ τοὺς ἀγρίους ἐκείνους Ἰνδοὺς καὶ νὰ τοὺς κάμῃ ἀγαθοὺς χριστιανούς;... Ἐπέτυχεν νὰ συναθροίσῃ περὶ αὐτὸν ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ εἰρήνης, ὅλους ἐκεῖνους τοὺς ἀνημέρους καὶ αἰμοχαρεῖς;...
Θὰ τὸ μάθωμεν...

Ἀλλὰ, — διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν κ. Μιγκέλ καὶ τοὺς συναδέλφους του, — αὐτοὶ δὲν ἐπρόκειτο νὰ προχωρήσουν μέχρι τῶν ἀπροσίτων ἐκείνων χωρῶν, ὅπου ὁ ἱεραπόστολος Ἐσπεράντης εἶχεν ἰδρύσει τὴν Μονὴν τῆς Σάντα Ζουάνας. Μόνον ἂν τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστήμης τὸ ἀπῆλθαι, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ φθάσουν καὶ μέχρι τῶν πηγῶν τοῦ Ὁρενόκου, — ἡ τῶν ὑποψηφίων Ὁρενοκῶν. Ὅπως δὲ ποτε, οἱ φίλοι των ἠλπίζον, — ὅχι ἄνευ λόγου, — ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἐλύετο μέχρι τοῦ Ἀγίου Φερνάνδου. Ἄλλως τε, οἱ περισσότεροι εἶχον κηρυχθῇ ὑπὲρ τοῦ μεγάλου, τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ Ὁρενόκου, ὁ ὁποῖος, ῥέων ἐπὶ ἐκτάσεως δισχιλίων καὶ πεντακοσίων χιλιομέτρων, προσδέχεται τὰ ὕδατα τριακοσίων ποταμῶν, καὶ διὰ δικτύου πεντηκοντάδος βραχίονων, χύνεται τέλος εἰς τὸν Ἀτλαντικόν.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ἐπιθυμῶν νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, πρὸς ἀποδοχὴν νὰ νῆσαν ὡς ἀνάγκη, νὰ δώσῃ κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὀδηγοῦ διὰ νὰ συμμορφῶνται ἐκείνους μετὰ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἄρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἢ ἀδελφὸς αὐτοῦ, δικαιούται νὰ λάβῃ δωρεὰν ἓν μόνον ψευδώνυμον καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἐν μέρει, εἴτε διὰ τὴν διάρκειάν της ἐπὶ πᾶσι τοῖς τεύχεσιν.

Ἄρθρον 2. — Ἄν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ ἀλλάξῃ ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ στείλῃ συγχρόνως καὶ ἓν φράγμα. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐν μέρος ἀφαιρείται διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων Μαθητῶν. (Βλέπε κεφάλαιον Θ').

Ἄρθρον 3. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύναται ὅμως ὁ συνδρομητὴς νὰ προτείνῃ, δι' ἰδιοχείρην πάντοτε ἐπιστολῇ του, πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθεῖται εἰς τὴν Διαπλάσιν τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου.

Οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν συνδρομητῶν, ζητοῦντες ψευδώνυμον, εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ὑποβάλουν τὴν περὶ τούτου ἀττήσιν δι' ἐπιστολῆς τῶν γεγραμμένης ἰδιοχείρως.

Ἄρθρον 4. — Ἀπαράδεκτα κατ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα: α') τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλους διελθόντας ἔτι συνδρομητὰς β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα ἐγκριθέντα γ') τὰ δυνάμενα νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ φύλλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψιμα ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ξένων Κρατῶν καὶ δ') τὰ ὀνόματα συγχρόνων Ἑλλήνων, ἑπικανῶν ἢ ὁπωςδήποτε γνωστῶν.

Ἄρθρον 5. — Ὁ συνδρομητὴς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἡδὲν ἐν ψευδώνυμον, πρέπει νὰ το σημειώσῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς πᾶν δ.τι στέλλει πρὸς τὴν Διαπλάσιν: ἐπιστολάς, λύσεις, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμοὺς, Παιδικὰ Πνεύματα πρὸς δημοσίευσιν, κτλ. κτλ. Ἡ παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου τοῦ σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρήσις τοῦ ὀνόματός του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευμένων Παιδικῶν Πνευμάτων, εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς. Ἐκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διαπλάσις ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καταλληλότερα.

Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἀνῶθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφεται: «Παιδικὰ Πνεύματα, στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ δεῖνα» (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ, ἢ μόνον ὄνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὸν ὄνομα του.) Πρέπει δὲ νὰ εἶνε ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος, ἀδιμοσιεύτα, καὶ ὅχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἢ ἄλλου. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ στέλλῃ Παιδικὰ Πνεύματα μεταφρασμένα ἀπὸ ξένα περιοδικὰ, ἀρκεῖ νὰ προσαρμώζονται εἰς τὰ ἦθη μας.

Ἡ Διαπλάσις οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύσῃ τὰ στελλόμενα πρὸς αὐτήν, οὔτε ποτὲ διδῇ τὸν λόγον, διὰτὶ δὲν τα ἐδημοσίευσεν. Ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει μετὰ τὴν σειράν των τὰ καλλίτερα. — ὅταν δὲ εἶναι πολλὰ, διὰ κλήρου, — ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ἀδιακρίτως.

Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς συνδρομητὰς, ὡς ἐξῆς: Κατ' ἕτος προκηρύσσονται εἰς τὴν περισσοτέρου Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, συμπόνως πρὸς τοὺς ὄρους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἐκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν Προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις αἱ βραβεύονται ἢ ὁποσδήποτε διαπρέπουσαι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται κατὰ τὸν Διαγωνισμὸν. Ἐπομένως οὐδεὶς συνδρομητὴς δύναται νὰ στέλλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν, παρὰ μόνον ὁσάκις προκηρύσσονται ὁ σχετικὸς Διαγωνισμός, καὶ συμμορφῶνται πρὸς τοὺς ὄρους αὐτοῦ.

Διηγήσεις. — Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινόμενου Παιδικοῦ Πνεύματος, τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευομένων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων καὶ Εἰκόνων), οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ φύλλον.

Ἡ «Διαπλάσις τῶν Παίδων» συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ ἐιδικῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν, τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεργατῶν. Ὡστε οἱ συνδρομηταὶ πρέπει νὰ μάθωσιν ὅτι εἶνε περιττὸν καὶ νὰ τὴν ἐρωτᾷ καὶ ἂν δέχεται ἔργα των πρὸς δημοσίευσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΛΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ «Διαπλάσις τῶν Παίδων» προτείνει κατ' ἕτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εὔρεσιν τῶν Λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις αὐτῆς δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἧτοι ἓνα Διαγωνισμὸν Λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των, ἧτοι: εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν, τὴν Μεσαίαν καὶ τὴν Ἀνωτέραν.

Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρις ἐτῶν 11 συμπεπληρωμένων.

Ἡ Μεσαία Τάξις περιλαμβάνει τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν 12—15 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν τέλος κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομητρία τῆς Διαπλάσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων δύναται δὲ ὁ συνδρομητὴς, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτὸς, νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἓνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. Δύο ἀδελφὰ συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν Λύσεων.

Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκαστοῦ φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλονται ἐγκρίτως, ὥστε νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς

λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὐταὶ δεκταί, καὶ ἧτις σημειοῦται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Αἱ μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν στελλόμεναι λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ὁ ἰδιαιτέρος χάρτης τῶν Λύσεων

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ὀφείλουσι νὰ γράφουν [εἰς] λύσεις των ἐπὶ ἰδιαιτέρου χάρτου, εὐρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ χάρτης τοῦτος πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει εἰκόσι (20) φύλλα (ἑκατὸν δι' ἓνα Διαγωνισμὸν). Ἐκαστον φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ γράφονται αἱ λύσεις ἐνδὸς μόνον φυλλαδίου τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαῖας ὑποδιαίρεσεις, ἀποκαί: ὑποδεικνύουν ἀκριβῶς εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ποῦ πρέπει νὰ σημειώσῃ τὸ ὄνομα του, τὸ ψευδώνυμον του (ἂν ἔχῃ), τὴν ἡλικίαν του, τὴν διαμονήν του, τὸν ἀριθμὸν ἐκείνης τῆς λυομένης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν τῆς.

(Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων δὲν σημειώνουν τυχὸν τὴν ἡλικίαν των, κατατάσσονται εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν.)

Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Λύσεις εὕρισκονται ἀτόπως ἐπ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἐκαστος φακέλλος Χάρτου τῶν Λύσεων εἶναι 20 φύλλον ἐκτετατὸν φρ. ἐν (1).

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Χάρτου τῶν Λύσεων γεγραμμένα λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀποικτοῦ φακέλλου μετὰ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον. (Ὁικονομία σημαντικὴ διὰ τοῦ διαγωνιζομένου.) Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἶνε βέλαιος: διὸ θὰ φθάσων πρὶν παρῆλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλαδίου.

Ἀπονομὴ τῶν Βραβείων

Πρῶτον Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἧτοι ἅν εἰς ἕκαστην τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὁρθὰς λύσεις μετὰ ἄλλων συνομηλικῶν του. (Ὅρθαι λύσεις θεωροῦνται μόνον αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὅλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευόμενας.)

Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἕξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἧτοι ἅν δύο ἐξ ἕκαστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τούτων λαθόντας τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἑννέα ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἧτοι τρεῖς ἐξ ἕκαστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τούτων λαθόντας τὸ δεύτερον βραβεῖον.

κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειράν, μετὰ τὸ ποσὸν τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὗρον.

Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.

Οἱ τυχόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν Δύσεων ἐνὸς οἰουδήποτε βραβεῖου εἰς μίαν ἐκ τῶν πρώτων τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζονται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων τῶν τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον βραβεῖον ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν τίθενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον ἐὰν διαγωνίζονται εἰς τὴν ἐκείνου βραβεῖον ἢ πρῶν, ἢ εἰς τὴν ἴδιαν μετὰ τὴν ἀνωτέρω βραβεῖον ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Αἱ ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Αἱ λεγόμεναι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως εἶναι ἐν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία ἑρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας.

Αἱ ἐπιστολαὶ, αἱ περιέχουσιν τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφονται τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφονται ὡς ἑξῆς: Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάδε) Κυριακὴν τῆς «Διαπλάσεως».

Κατόπιν τῆς Διαπλάσεως, βοηθούμενη συνήθως ἀπὸ τὸ σπικτιόν της, (τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γραμμὰν οἰκονομίας τῆς Μάρθας, ἀπὸ τὸν νεαρόν ψυχολόγον της Ἀναρίαν, ἀπὸ τὰς δώδεκα μικρὰς ἀδελφάς του: Ἀγάπην, Πίστιν, Ἑλπίδα, Καλὴν, Κικήν, Φιφίην, κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν καύρην ἥταν ὀνομαζομένη Πίσσαν.) ἡ Διαπλάσις λοιπὸν ἀναγινώσκει τὰς ἀπαντήσεις αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεῖται μὲ Ἀ' Βραβεῖον τὴν καλλιτέραν, μὲ Β' Βραβεῖον τὰς δύο μετ' αὐτῆς, μὲ Γ' Βραβεῖον τὰς τρεῖς μετ' αὐτάς, ἀπονέμει δὲ ἑπταίνον (Α', Β' καὶ Γ') καὶ Εὐφημον Μνῆαν εἰς ὅσας κριθῶσιν ἄξιαι.

Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀναρίαν, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἢ ὑπὸ τῆς Κυρὰ Μάρθας, (κατὰ τὰς περιστάσεις,) δημοσιεύεται δὲ εἰς ἐκδομένην πλουσίως.

Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν διηγήματος. Δίδεται ὡς θέμα μία σειρά εἰκότων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γράψῃ ἐν διηγήματι. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦτου δημοσιεύονται ἐκάστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκότων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γράψῃ τὸ διηγημα.

Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι Μικροὶ Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶναι: **Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς.**—**Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας.**—**Διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν ποιήματος.**—**Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως.** (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ.)—**Διαγωνισμὸς Ραπτικῆς.**—**Διαγωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας** κτλ.

Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄλλοτε ἄλλοι.

Οὐσιώδεις Λεπτομέρειαι.—Εἰς ὅλους τούτους τοὺς Διαγωνισμοὺς, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς δημοσίευσιν Παιδικῶν Πνευμάτων κτλ. δύναται νὰ λαμβάνουν μέρος, ὅχι μόνον πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομητρία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδέλφια των, ὅσα θέλουν. ΜΟΝΟΝ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Δύσεων, ὡς βλέπετε ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἐν μόνον πρόσωπον δι' ἐκάστην συνδρομὴν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος, ἢ αὐτὸς οὗτος ὁ συνδρομητὴς, ἢ ἐν ἀπὸ τὰ ἀδελφία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς Μεγάλους καὶ εἰς Μικροὺς. Μεγάλου Διαγωνισμοῦ εἶναι ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Δύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος καὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως.

Μικροῦ Διαγωνισμοῦ εἶναι ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ραπτικῆς, τῆς Μεταφράσεως.

Α'—Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς:

Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, ἀν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μετὰ τοῦ ψευδώνυμου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε μετὰ τὸ ὄνομα του, ἀν δηλώσῃ ῥητῶς ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρήσις τοῦ ὀνόματός του: γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του.

Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον, λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ἐπίσης κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.

Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον, λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα (1) τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ὡς ἄνω.

Β'—Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς:

Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του (ἔαν δὲ εἶναι Ζωγραφικὴ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν παυσιότυπον αὐτοῦ) β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν: γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία (3) τομῆδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β' καὶ Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τομῆδια Παιδικοῦ Πνεύματος (Α' καὶ Β', ἢ Α' καὶ Γ', ἢ Β' καὶ Γ') κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.

Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν (1) τομῆδιον Παιδικοῦ Πνεύματος.

Σημειώσεις: Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν ἴσης ἢ καὶ κατωτέρας ἀξίας.

Τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον

Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἑξαιρετικῶν βραβεῖον, ἰσοδυναμῶν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διαπλάσις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητὴν, ὡς ἀπορῆμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὼν διαγωνιζόμενος ἐκάστοτε εἰς διαφόρους Διαγωνισμοὺς.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν μονάδα (1). Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ τέταρτον τῆς μονάδος (1/4).

Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ ὄγδοον τῆς μονάδος (1/8).

Ὁ δὲ ἑπταίνον ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ δέκατον ἑκτὸν τῆς μονάδος (1/10).

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1899 ἰδιαίτην Βιβλίον τῶν Βραβευμένων, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει τις ἐκάστοτε. Καὶ ἅμα οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἰς συνδρομητῆς, δίδουν ἀπορῆμα ἴσον μετὰ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον, ἅμα τῇ αἰτήσιν του. Ὡστε ἀπα-

ραίτητον εἶναι, τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἐκαστος συνδρομητὴς διὰ τὸν ἑαυτοῦ, σημειῶν εἰς αὐτὸ τὰ Βραβεῖα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἐκάστοτε μετὰ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ το ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διαπλάσιν.

Ὁ τυχὼν Ἀθρόον Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.

Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμόν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροὺς, δώσουν ἀπορῆμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ καὶ Ἀθρόον Βραβεῖον. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπαξ Ἀθρόου, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, οσαδήποτε εἶναι τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς.

Παρατήρησις:—Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον δὲν ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τις εἰς τὸ διάστημα μόνον ἐνὸς ἔτους, ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα ὅλων τῶν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐφεξῆς, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι συνδρομητὴς καὶ θὰ διαγωνίζεσθαι.

Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσῶμων

Τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶναι ἐτήσιον, καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμόν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, διὰ πᾶσαν καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ἀγαθὴν πράξιν, διὰ πᾶν καλογραμμένον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν, κτλ. κτλ. ἡ Διαπλάσις σημειώνει ἐν ἡ δύο ἢ τρία, ἢ πέντε, ἢ δέκα Εὐσῶμα, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω, τῶν δι' Εὐσῶμον ἀμειβομένων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσῶμων φαίνεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, εἴτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, ἢ εἰς τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, ἢ εἰς τὰς κρίσεις τῶν Διαγωνισμῶν, δι' ἐνὸς Ε' ἢ περισσοτέρων, ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ὄνομα ἢ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτό.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὃ ἔχον τὸν μεγάλῃτερον ἀριθμὸν Εὐσῶμων, λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσῶμων, μετὰ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του β') λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10. κατ' ἐκλογὴν του.

Δύο Δευτέρα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσῶμα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκάτερος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Β' Περιόδου» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5, κατ' ἐκλογὴν του.

Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσῶμα μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα ἄριστον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

Ἐπταίνον ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσῶμων μέγιστον τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ ἑξήμισος Μνῆα εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσῶμων μέγιστον τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

Σημειώσεις.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἐκαστος συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ πρὸς τὴν «Διαπλάσιν» λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν Εὐσῶμων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητὴς ἢ συνδρομητρία τῆς «Διαπλάσεως», καὶ ὅχι μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὰ

ἀδελφά των, ὅσα θέλουν, δύναται νὰ γράφουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Διαπλάσιν. Εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας, ὅταν περιέχουν τι ἄξιον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρίψῃ ὁ χώρος, ἡ Διαπλάσις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτην στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται: «Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως».

Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν Διαπλάσιν, οἱ φίλοι τῆς συγκαίνοιον καὶ πρὸς ἄλλους, διὰ τῶν Ἀπασιμῶν καὶ Πληροφοριῶν, τῶν δημοσιευμένων εἰς ἰδιαίτην μερὸς τῆς «Ἀλληλογραφίας», ὅσους τὸ ἐπιτρίψῃ ὁ χώρος. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἰδιαίτερη στήλη δημοσιεύσεων ἐπὶ πληρωμῇ, ὅπου ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ πρότασιν—τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως—πληρόνως 5 λεπτά δι' ἐκάστην λέξιν. (Οἱ μὴ συνδρομηταὶ 10 λεπτά. Ἐλάχιστος ὅρος: δέκα λέξεις.)

Κανὼν ἀπαράβατος.—Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διαπλάσιν πρέπει νὰ εἶναι ὅπως διόλου ξεχωριστὴ δηλαδὴ νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκ τῶν δεινῶν τῆς ἐπιστολῆς,—οὔτε Ἀδυναμίας, οὔτε Παιδικὰ Πνεύματα, οὔτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμοὺς, διότι καθὲν τούτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ὅπως βλέπετε εἰς τὸν οἰκείον τόπον.

Ὅσους ἡ ἐπιστολὴ σας περιέχῃ παραγγεῖλαι νὰ πρὸς ἀποστολὴν τόμων, βιβλίων, τετραδίων Μ. Μυστικῶν κτλ. μὴ ἀρκῆσθε εἰς τὴν ὑπογραφήν σας, ἀλλὰ νὰ προσθέτετε πάντοτε καὶ μίαν ἐντυπον διευθύνσιν σας, ὡς ἐκείνην ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως. Πρέπει, λοιπὸν, ἀπὸ τὸ περιεχόμενον ἐκάστου φυλλαδίου, νὰ ποικίλῃτε τὴν ταυρίαν τὴν φέρουσιν τὸν ὄνομα σας καὶ τὴν διευθύνσιν, καὶ νὰ τὴν φυλάττετε διὰ τὰς παραγγελίας σας.

Μὴ λησμονῆτε νὰ υπογράψετε τὰς ἐπιστολάς σας, ὅχι μόνον μετὰ τοῦ ψευδωνύμου σας (ὅσοι ἐλεγε) ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀληθῆς σας ὀνόμας. Ὅροι καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ΔΙΑΦΕΡΕΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διαπλάσιν ἐπιστολάς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται τὰ Τετράδια, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκεν ἡ «Διαπλάσις», ὅπως ἀνταλλάσσονται κυρίως μετὰ τῶν συνδρομητῶν της.

Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπάντησιν αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον ὥρον διὰ τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀνταλλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ιδέας των. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δεινόμενα, ἀποτελοῦν κατόπιν πρωτοφανὲς καὶ χαριτωμένον Δευκωμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συναναγκασμένην.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτά 15. Δέσμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετραδίων, μ' ἐξώφυλλον καὶ μετὰ πινάκι Περιεχομένων, φρ. 3. Ἐξώφυλλον καὶ Πινάκι, χωριστά, λεπτά 30.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων, μετὰ τῶν συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐξῆς ὁρους:

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶναι ποτὶς ὑποχρεωτικὴ. Δύναται τις κάλλιπτα νὰ εἶναι συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ λάμνῃ οὔτε νὰ δέχεται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τοῦτο ἀφίεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων του, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶναι ἀπαράτητος.

Ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνταλλάξῃ Μ. Μυστικά μετὰ συνδρομητῆν, δηλοῖται τοῦτο δι' ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Διαπλάσιν, ἢ ὅποια δημοσιεύει τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον τρεῖς ἕως πέντε

προτάσεις ἐκάστου κατ' ἀνώτατον ὅρον δημοσιεύονται εἰς ἐκαστον φύλλον.)

Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶναι ἐλεύθερος νὰ τὴν δεχθῇ, ἢ νὰ μὴ τὴν δεχθῇ. Ἄν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, ποῦναι νὰ πέμψῃ πρῶτος ἐν τετραδίων του πρὸς τὴν Διαπλάσιν, ἢ ὅποια τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείνοντα, καὶ ἐκείνος πάλιν, ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδικῷ τῷ διὰ νὰ ποστᾷ εἰς ἀνταπόδωσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν. Οὕτω λοιπὸν, ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτὴν, στέλλει τετράδιον δευτέρως.

Ὁ τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θλ στείλῃ τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ γράψῃ τὰς ἀπαντήσεις, νὰ τοῦ υπογράψῃ (μὲ τὸ ὄνομα ἢ μετὰ τοῦ ψευδωνύμου, ὅπως ἐγίνεν ἡ πρότασις, ἢ καὶ μετὰ τὸ ὄνομα ἂν θέλουν νὰ φανερωθῇ) νὰ το θέσουν εἰς ἓνα φάκελλον ἄνοικτον, ἀνοικτὸν, νὰ θέσουν ἐντὸς ἐν γραμματόσημον 10 λεπτῶν, (πάντοτε δεκάλεπτον, δι' ὁποῦνδήποτε εἶναι τὸ τετράδιον), νὰ γράψῃ εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου, ὁ μὲν πρῶτος: «Διὰ τὸν τάδε, ὁ ὁποῖος μοι ἐπέρο. τεινε τὴν ἀνταλλαγὴν» ὁ δὲ δευτέρως: «Διὰ τὸν τάδε, τοῦ ὁποῖου ἔλαβον τετράδιον», νὰ θέσουν τὸ ὄλον ἐντὸς δευτέρου φακέλλου μεγάλτερου, καὶ νὰ το στείλουν πρὸς τὴν Διαπλάσιν.

Ἡ Διαπλάσις τότε ἀναγινώσκει τὰ τετράδια, καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις, κλείει τὸν ἀνεῦ ἐπιγραφῆς φάκελλον, γράφει ἐμπρὸς τὴν διευθύνσιν τοῦ πρῶτος ὃν ἀπευθύνοντο, καὶ τοῦ στέλλει ταχυδρομικῶς, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐλθὸν αὐτοῦ ὑπάρχον γραμματόσημον.

Τετράδια μετὰ ἀκόσμιους καὶ ἀπερεστῆς ἀπαντήσεις, μετὰ προσωπικοὺς ὕπαινομους, μετὰ πειράγματα κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαίτεροι συστάσεις.—Μὴ ἀρβυμπετὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα στέλλετε, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, (διὰ νὰ τὰ ἐγγράψετε μετὰ τὸν αὐξήσαν ἀριθμὸν των εἰς τὸν Πινάκι τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Λεύκωμα.)—Μὴ τσαλίζετε τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὁποῖοι νὰ τὰ χωρῶν ὁλόκληρα. —Τὴν σημείωσιν πρὸς ποῖον ἀπευθ

ἀνιδρύση τὸ καὶ ἄλλοτε λειτουργήσαν Ταμείον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδιὰ ἐπιμελῆ καὶ φιλόδοξα ἀλλὰ πτωχὰ, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύνατο ἄλλως νὰ ποικιλήσῃ αὐτῇ. Οὕτως, ἀπέναντι τοῦ συναζόμενου ποσού, στέλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» τῆς εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλὰ τοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανεμονται εἰς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατατέθησαν ἄνω τῶν 470 δραχμῶν. Ὑπάρχει δὲ ἐλπίς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους θαυτηθῇ ἀκόμη, ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἀρκετοὶ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ νὰ χαροποιήσῃ δι' αὐτῶν πολλὰ πτωχὰ παιδιὰ.

Εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων εἶναι δεκτὰ οἰαδήποτε ποσά, καὶ τὰ ἐλάχιστα, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων κατατίθεται ἐπίσης τὸ περίσπασμα τῶν γραμματισμῶν τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν Ψευδωνύμων εἰσπραττόμενα, ἀραιούμενα τῶν ἐξόδων τῆς δι' αὐτὰ ὑπηρεσίας. Τὰ ὁμόματα τῶν εἰσφερόντων μετὰ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφοράς ἐκαστοῦ, δημοσιεύονται ἐκαστοτε εἰς τὴν «Διάπλαιν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύνανται νὰ ποικιλήσῃ τὴν σειράν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὅποιον ἐνεργήσαν.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 31 Τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μένον ὁ δευτέρος (1880) δὲν ὑπάρχει, ἐξαιτίας πρὸ πολλοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Α' Περιόδου». Διότι ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλαιν» ἔγινεν ἀπὸ δεκαπενθήμερον ἐβδομαδιαία, ἡλλαξέ σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίδον.

Ἐκ τῶν 24 τόμων τῆς Α' Περιόδου, ὁ 1ος, ὁ 3ος, ὁ 8ος, ὁ 12ος, ὁ 13ος, καὶ ὁ 14ος, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα ἀντίτυπα μᾶς ὑπολείπονται, τιμῶνται εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν τιμῶν, ἥτοι πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

Οἱ ἑξῆς τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντίτυπα μᾶς περισσεύουν, ἥτοι ὁ 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 23ος, καὶ 24ος, εἶναι ὑποτιμημένοι καὶ τιμῶνται ἕκαστος δραχ. 1 διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, δραχ. 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ φρ. 1,20 διὰ τοὺς ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ, ἐλευθεροὶ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὁ 10ος τόμος, πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ ἐντελῶς, εἶναι ὑπερτιμημένος καὶ τιμᾶται φρ. 10.

Οἱ δὲ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες 7 τόμοι τῆς Β' Περιόδου (1894 - 1900) τιμῶνται ἕκαστος, ἄδεδετο μὲν φρ. 7, χρυσὸδ. δὲ φρ. 10.

Οἱ τόμοι τῆς Α' Περιόδου πωλοῦνται καὶ χροσδοῦνται ἀνὰ δύο, ἀποτελοῦντες ἐν βιβλίον, (ὁ 3ος καὶ τὸν 4ον, ὁ 5ος καὶ τὸν 6ον, ὁ 7ος καὶ τὸν 8ον καὶ καθ' ἑξῆς) εἰς τὴν τιμὴν ἡ δὲ τῶν δύο ὁμοῦ στρέφῃ νὰ προστιθῇ φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον. (Π. χ. ὁ 3ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50 ὁ 4ος τιμᾶται φρ. 1 ὁ δὲ δύο μαζὶ δεμένον 6,50. Ὁ 15ος καὶ 16ος φρ. 2 ὁ δὲ δύο μαζὶ δεμένον φρ. 5.)

Οἱ ἀνωτέρω τόμοι πωλοῦνται καὶ ὀλοὶ μαζὶ καὶ χωριστὰ ἕκαστος. Ὡστε ὁ ἔχων ἑλληνικὴν τὴν σειρὰν τῆς «Διαπλάσεως», δύνανται νὰ τὴν συμπληρώσῃ, ἀγοράζων μόνον τοὺς τόμους, οἱ ὁποῖοι τοῦ λείπουν.

Δεπτομερὲς τιμοκατάλογος τῶν τόμων, μετὰ τὰ

κυριότερα τῶν Περιεχομένων τῶν, στέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐκδίδει κατ' ἔτος καὶ ἓν ἢ δύο τόμους, ἀνεξαρτήτως τοῦ περιοδικοῦ, περιέχοντας ἕκαστος ἀπὸ ἓν ἢ δύο τερπνὰ καὶ ἠθικὰ ἀνάγνωσμα, — ὡς ἐπιτομὴ πλεῖστον μυθιστορήμα, — εἰκονογραφημένον. Οἱ τόμοι οὗτοι τιτλοφοροῦνται «Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως» ἀποτέλουσιν δὲ μετὰ τοῦ τόμου τοῦ περιοδικοῦ, τὴν μόνην διασκεδαστικὴν καὶ μορφωτικὴν βιβλιοθήκην τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνοπαίδων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν τόμων τούτων ὑπῆρξε καταπληκτικὴ. Πλεῖστοι ὅσοι ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον, καὶ δεκάδες χιλιάδων ἀντιτύπων ἐξ αὐτῶν ἐκυκλοφόρησαν ἀνὰ τὸ πανελλήνιον. Δεῖγμα τῆς ἐπιτυχίας τῶν εἶναι τὸ ὅτι ἀρκετὰ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων, — τὸ εἰς τὴν Θάλασσαν, ἡ Ἀρθούλα, τὸ Βαῖτὰν Ζεράν, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου, τὰ Διηγήματα τοῦ Ἀνδρῆρος καὶ ἄλλα, — ἐξηγνηθῆσαν ἥδη πρὸ πολλοῦ, ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ ὀλίγιστα ἀντίτυπα ὑπολείπονται, τὰ ὅποια πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖο μας, εἰς τὰς ἀκολούθους τιμὰς :

Ὁ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 6, χρυσὸδ. φρ. 8 (Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος : ἄδεδετο φρ. 7, χρυσὸδ. φρ. 10.)

Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκίσκος (25 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 1, 75. Χρυσὸδ. φρ. 3, 25

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60
Τὸ Θῦμα τοῦ Φιδόου (20 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 3,50, χρυσὸδ. φρ. 5

Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια) ἄδεδετο φρ. 3, χρυσ. φρ. 5. (Ἐκαστον τετράδιον ἰδιαίτερος φρ. 0, 15.)

Ἡ Μαρούσα (21 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 3,50 χρυσὸδ. φρ. 5.

Ἡ Μούσα τῶν Παίδων (ποιήματα) ἄδεδετο φρ. 1,50 χρυσὸδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νύνα (20 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 3,50, χρυσὸδ. φρ. 5.

Παιδικὸι Διάλογοι (Κουρτίδου) Δύο Σειραί, ἐκαστὴ τῶν ὁποίων τιμᾶται φρ. 1,20. Δι' ὅμοῦ χρυσὸδ. φρ. 4.

Παιδικὸν Ἄστρον (Ξενοπούλου) ἄδεδετο φρ. 2, χρυσὸδ. φρ. 3, 50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσὸδ. τὰ 3 ὁμοῦ φρ. 2,50.

Πρόξας ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 3,50, χρυσὸδ. φρ. 5.

Ὁ Πυρετοπῶλης (24 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 3,50, χρυσὸδ. φρ. 5.

Ὑπὲρ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδεδετο φρ. 3,50, χρυσὸδ. φρ. 5.

Ὁ Φῶτης (ποιήματα) φρ. 0,60.

Δεπτομερὲς Τιμοκατάλογος στέλλεται πρὸς πάντα αἰτοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διάπλαιν» εἶναι προπληρωθῆσα ἐπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρέπει ποῖν λήξῃ ἡ συνδρομὴ του, νὰ τὴν ἀνανεώσῃ. Ὁ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὡς συνδρομητὴς, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς τοῦ φυλλάδιον, σημειῶν ἐπ' αὐτοῦ τὴν λέξιν «Ἀπαράδεκτον» καὶ τὸ ὄνομα του.

Κατ' ἔτος ἡ Διάπλαιν προκηρύσσει Λαχεῖον Δώρων, ἅλως ἄνω τῶν 700 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἀπονέμονται διὰ κλήρου εἰς 100 συνδρομητὰς. Εἰς τὴν κληρωτικὴν ὁμῶς τιθενται καὶ ὀνόματα μόνον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνανεώσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν μέχρις ὀρισμένης προθεσμίας (φέτος π. χ. μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου.)

Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ὁδὸς Πατησίων 116, εἰς Ἀθήνας.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἑλλείψει δὲ τοιούτων, διὰ χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφηνωμένων ἐντὸς λεπτοῦ χαρτονίου, τοκομεριδίων τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τοῦ ἐνὸς φράγκου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δεκτὰ καὶ εἰς γραμματισμῶν παντὸς Κράτους, (προτιμώμενα τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς ἐσφραγισμένη, πρὸς ἀποφυγὴν παραβιάσεως.

Ὁ πληρωμὴν ἐπὶ τῇ συνδρομῇ, ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα μίας ταχυτάτης τυπωμένης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶν. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διεύθυνσεως, ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς γινομένην, ὁ συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας του ταχυτάτης. Ἄλλως ἡ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται καὶ τὸ φύλλον του μένει εἰς τὸ Γραφεῖον.

Ὁ συνδρομητὴς ὁ ἀλλὰσσων κατοικίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ Γραφεῖόν μας. Ἄλλως δὲν εὐθυνομέθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μᾶς ἐβδομάδος, ὀφείλει νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθέν φύλλον, τὸ ὅποιον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Διτήσεις ὁμοῦ περὶ ἀναπληρώσεως φυλλῶν μὴ γινομένων ἀμέσως, δὲν εἶναι δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 δι' ἕκαστον φυλλάδιον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ο «ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ»

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1899, οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομητρίαι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν πανελληνίου Ἑθνικοῦ Ἑράνου, ἕνα διὰ τοῦ συναχθῆσαν μένου ποσού, ναυπηγηθῇ πολεμικὸν πλοῖον καὶ δωρηθῇ εἰς τὸ Ἑθνος. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ὀνομασθῇ «Ἑλληνόπαῖς» πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων παίδων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν χρημάτων τῶν ὁποίων θὰ ναυπηγηθῇ.

Ἀφορμὴν εἰς τὸ ἀληθὲς μέγα καὶ πατριωτικώτατον τοῦτο ἔργον, ἔδωκεν ἡ ἀρβύριον δημοσιεύσθαι εἰς τὴν «Διάπλαιν» ὑπὸ τὸν τίτλον «Θωρηκτὴρ δι' Ἑράνον παιδίων» καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν Ἀμερικανοπαιδίων, οἱ ὁποῖοι διενήργησαν ἔρανον καὶ προσέφεραν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἐν θωρηκτόν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἄρθρου, τοῦτον ἐπροκάλεσε τόσον ἐνθουσιασμόν, ὥστε ἡ Διάπλαιν δὲν ἐδίστασε νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἑράνου καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι δέχεται χρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ἡ δὲ καὶ πρὸ τῆς δηλώσεως ταύτης, οἱ φίλοι τῆς ἡρώδους, αἱ εἰσφορὰ κατέφθικαν πολυπληθεῖς ἀπὸ ὅλων τὰ μέρη τοῦ ἔθους καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐξεδηλώθη, ὥστε ὑπάρχει πλέον βεβαιότης, ὅτι προχωρῶν ὁλονὲν καὶ διοργανιζόμενος καὶ ὑποβοηθούμενος ὁ Ἑράνος, θὰ δώσῃ ταχέως τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ὁ Ἑράνος τοῦδε ἔχουν συναχθῇ περίπου 4,000 δραχμαί, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν καταλόγων τῶν δημοσιευομένων τακτικῶς εἰς τὴν Διάπλαιν. Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θὰ θελήσουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Ἑράνον καὶ νὰ συντελέσουν οὕτω εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἔργου τόσον ὀφθαλμοῦ, δύνανται νὰ στείλουν διὰ ποσὸν ἐπιθυμοῦν, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

Τέλος τοῦ Ὀδηγοῦ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μικρὰ Ἑλλὴν ἐγνώρισε προσωπικῶς ἓνα συγγραφέα, καὶ ἐκφέρει τὰς κρίσεις τῆς.

— Βάσω στοίχημα, λέγει, ὅτι κανένας δὲν θὰ καταλαβάνῃ γρὺ ἀπὸ τὰ γραφόμενά του.

— Καὶ γιατί; ἐρωτᾷ ἡ μητέρα.

— Μὰ δὲν τον ἀκούσεις, μαμμὰ, τί τσεβδὸς ποῦ εἶνε;

Ἐστῆλ ἐπὶ τοῦ Ἀνθους τῆς Ἰδης.

Τὸ Μεγεδένιο Μπουκετάκι, προκειμένου νὰ ταξιδεύσῃ, θερμopαρακαλεῖ τὸν καραβόχον νὰ του δώσῃ θαλαμίσκον... μεσημβρινόν!

Ἐστῆλ ἐπὶ τῶν Εἰλεπιδῶν

ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Ἐπειδὴ ἐβράδυναν νὰ τυπωθῶν αἱ Ἀγγελίαι τοῦ 1901 καὶ νὰ σταλῶν εἰς τοὺς φίλους μας μετὰ τῆς σχετικῆς ἐπιστολῆς περὶ ἐγγραφῆς νέων συνδρομητῶν, — ἡ προθεσμία πρὸς ἐγγραφήν καὶ ἀνανεώσιν μὲν δικαίωμα συμπεριτοχῆς εἰς τὸ Λαχεῖον, ἡ ὁποία ἔληγε τὴν 5 Ἰανουαρίου,

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

ἐξαιρετικῶς μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τούτου. Ὡστε, ὅσοι νέοι συνδρομηταὶ θὰ ἐγγραφῶν ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ ξεσπαθώματος, καὶ ὅσοι παλαιοὶ θὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομὴν τῶν μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου, θὰ λάβουν καὶ αὐτοὶ μέρος εἰς τὴν

ΚΛΗΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ἈΠΟ ἓνα γλυκὸ φίλκι, συνοδευόμενον μετὰ τὰς ἐγκαρδίας τῆς εὐχῆς διὰ τὸ Νέον Ἔτος, στέλλει ἡ Διάπλαιν πρὸς ὅλους τοὺς φίλους τῆς καὶ τὰς φίλας, μικροὺς καὶ μεγάλους, παλαιούς καὶ νέους, ξεσπαθώσαντας ἢ μὴ ξεσπαθώσαντας ἀκοίμη, ἀνανεώσαντας τὴν συνδρομὴν τῶν ἢ ἐπιφυλασσόμενους νὰ τὴν ἀνανεώσουν μετ' ὀλίγον. Καὶ ὡς τὸ καλλίτερον δῶρον τῆς Πρωτοχρονιάς, τοῖς στέλλει τὸ σημερινὸν διπλοῦν φυλλάδιον, διὰ τὸ ὅποιον εἰμπορεῖ νὰ καυχῆται, διότι εἶναι τὸ ὁμοίωτον ἐξ ὅσων ἐξέδωκεν ἕως τώρα, καὶ διότι ἀσφ' ἰδέαν τοῦ τί θὰ εἶναι ὁ τόμος τοῦ 1901. μετὰ τὸν «Θαυμάσιον Ὀρενόκον» τοῦ Βέρν, μετὰ τὸ ἄλλο θαυμάσιον ἀγγλικὸν μυθιστορήμα «Δι' ἀνεψία τοῦ κ. Βώρκε», — τὸ ὅποιον σὰς συνιστᾷ ὡς ἐράσμῳ τοῦ «Μικροῦ Δόρδου», — μετὰ τὸν χαριτωμένον «Φασουλῆκα Ροβινσῶνα» τῆς Κυρὰ Μάρθας, μετὰ τὰς «Κωμικοτραγικὰς Ἰστορίας» τοῦ ἀνεξαντλήτου Ἀναλῆ, μετὰ πολυποθήκους Ἀθηναϊκὰς Ἐπιστολάς τοῦ κ. Φαίδωνος, καὶ τὰ λοιπὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς!

Ἰδιαίτερος εὐχαριστεῖ ἡ Διάπλαιν τοὺς φίλους τῆς, ὅσοι τῇ εὐχῇ τῆς Νέον Ἔτος μετὰ βράβειαν καὶ πολυτελεῖς κάρτας, μαρτυροῦσας τὴν ἀγάπην ὅσην καὶ καλαισθησίαν ἡ Γηραιὴ Νεότης, Ὀρειανὴν Ν. Ἀναστασοπούλου, Κυματίζουσαν Θάλασσαν, Μελίσσαν (τὴν ὁποίαν εὐχαριστεῖ καὶ ἡ Κική, διὰ τὴν ὁραὶν ζωγραφίαν), Ἀδελφὴν τοῦ Μωρέως, Παπαρούνην τῆς Πεντέλης, Τρεχαγρευστοῦν, Δ. Ν. Νικολαΐδην (τὸν ὁποῖον εὐχαριστοῦν καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἀναλῆ διὰ τὴν ἐσώκλειστον), Μιχαήλ Α. Σπυριδίου, Μικρόν Ἀθηναῖον, Ἀνακατοσοῦραν, Κρητικὸν Κάστρον, Φρούριον τῆς Κερκύρας, Ἀνέσυχον Πρεβιά, Ἡρώα Θεοδῶ, Ἀλκιμένην Διαμαρτίδου, Χαρίκλειαν Ἐδαγγελιστοῦ, Χαρίκλειαν Κουβελλῆ, Γλυκεῖαν Ἐλπίδα, Δέαν, Μαίρην Σάνδερα.

Αὐτὰς ἔλαβα μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου πού σας γράφω. Τὰς ἄλλας θὰ ἀναφέρω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟ ΑΘΡΟΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

ἀπονέμεται μετὰ τῶν συγχαρητηρίων μου καὶ εἰς τὸ Ἀνύσχαρτον, τὸ ὅποιον (ἢ σημειώσις πού μου ἔστειλεν εἰς ἀκριβοστάτην) κατὰ τὰ ἔτη 1899 καὶ 1900 ἔλαβε τὰ ἑξῆς :

Εἰς τὸν 57ον Διαγ. (λύσεων) Ἐπαινον	= 1/16
Εἰς «Διαγ. μεταφράσεως» Ἐπαινον	= 1/16
Εἰς «58ον Διαγ. (λύσεων) Ἐπαινον	= 1/16
Εἰς τὴν Ἐνάτην Κυριακὴν Ἐπαινον	= 1/16
Εἰς τὸν 59ον Διαγ. (λύσεων) Γ' Βραβ.	= 1/8
Εἰς «61ον Διαγ. (ἀσκήσεων) Ἐπαινον	= 1/16
Εἰς «62ον Διαγ. (λύσεων) Β' Βραβ.	= 1/8
Εἰς τὸν Ἐκτατον Διηγήματος Ἐπαινον	= 1/16
Εἰς τὸν 63ον Διαγ. (λύσεων) Β' Βραβ.	= 1/8
Εἰς τὴν Δεκάτην Κυριακὴν Ἐπαινον	= 1/16
Εἰς «Κινεσικὸν Διαγών. Γ' Βραβ.	= 1/8
Εἰς τὸν 64ον Διαγ. (λύσεων) Γ' Βραβ.	= 1/8

Ἀθροισμα = 1 3/16

Τὸ Ἀνύσχαρτον δικαιούται νὰ ζητήσῃ τρεῖς τόμους ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς, καὶ νὰ στείλῃ τὴν φωτογραφίαν του πρὸς δημοσίευσιν, σύμφωνα μετὰ τὸν Ὀδηγόν.

ΔΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΤΟΥ 47ου ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Ἡ κεκρυμμένη βασιλίςσα τοῦ γοργοῦ ἀναφάνετο ὁλόκληρος, ἂν στρέψωμεν τὸ φυλλάδιον οὕτως ὥστε ἡ ἀ

φραγος Λέων με τὸν Ναυτοπαίδα. — ἡ Μικρὰ Ἰατρίσσα με τὸ Ἀγρὸ Μεγεδεδάκι. Γλυκεῖαν Καρδίαν καὶ Σιωπηλὴν Νύκτα. — τὸ Κεντρὶ με τὴν Ποιμενίδα τῆς Δίφνης, Ἐαρινὴν Ζωὴν.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της. Ροδόχρουν Μηλέαν (χαίρω πού σ' εὐχαρίστησε τόσο τὸ δῶρον πού ἐκέρδισες εἰς τὸ Δαχεῖόν μου· βεβαίως καὶ φέτος θὰ εἶσαι εἰς τὴν Κληρωτίδα, ἀφ' οὗ ἀνενέωσες τὴν συνδρομὴν σου τὸσον ἐνωρίς, καὶ ποῖος ἤθελε μὴπως σ' εὐνοήσῃ καὶ πάλιν ἡ τύχη;) Ἀστέρᾳ τῆς Ἀτατολῆς (ἐνεγράφη;) Γεώργιον Χρηστάκη (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ἐσπάζωμα) Δέσποιναν Ἰσκου (ἡ ὁποία ἐθεώρησε καθήκον ἀπαραιτήτων πρὸς τὸν ἑαυτὸν της, νάνανέωσεν τὴν συνδρομὴν της, διὰ τὴν εἶναι φίλη μου καὶ φέτος, καὶ νὰ ποταμιάδῃ τὰ ὅσα δημοσιεύω.) Γιασεμί τῆς Χίου (τὸ ὅποιον εὔρε πολύ ὥραϊον τὸ δῶρον, τὸ ποῖον ἐκέρδιεν εἰς τὸ Δαχεῖόν μου) Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου. Μελαγχολικὴν Σελινολάτιν (πού εἰς τὸ σπῆι της ὅλοι εἶνε κατευθυνόμενοι μαζὶ μου) Μικρὰν Κατεργάρᾳ (πού ἐπλήθυνεν τὸ ταβάνι, διὰ τὸ γλυκὸ φιλάκι πού της ἔστειλα) Ἰ. Α. Παπαγιάννην (τὸ ψευδώνυμον Λόρδος Βύρων τὸ ἔχει ἄλλος φίλος μου) Νικόλαον Διακόπουλον, Μακίμοκο. Ἐλληρικὸν Ἀεράκι (ἔστειλα) Ἀνκοῦρον Ν. Κορεβίαν, Ἀνθος τοῦ Μαῖου (ἔστειλα) δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ τόμος θὰ σοι ἀρέσῃ πολύ.) Ἀντιγόνην Δαμάσκου, Κεραιμυδιότορον (εἶμαι βεβαία ὅτι εἰς τὸ περιοδικὸν τῶν μεγάλων θὰ εἶσαι ἐκ τῶν πρῶτων· ἀλλὰ τὸ μυστικὸν σου τὸ ἤθευρα·) Λακκὴν Μαργαρίταν ([Ε] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολὴν) Ἰωάννην Χ. Σολωμῶν, Μακρὸν Γαλιόν, Αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν (ὅταν γράψῃς τῆς θέας σου, νὰ τὴν εὐχαριστήσῃς ἐκ μέρους μου διὰ τὰς εὐμενεῖς της κρίσεις;) Ἀθόνα τῆς Ἐρήμου (εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸ νέον ἐσπάζωμα· ἡ ἐπιστολὴ ἔστειλῃ καὶ μὴ ἀνησυχῇς· πολὺ ἐχάρην δι' ὅτι εἶπεν ἡ Ἐπιτροπὴ) Ἀρκετικὸν Κάστανον (ἀφ' οὗ ἔχωμεν ταχυδρομικὰς Ἐπιταγὰς μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Αἰγύπτου, ἡμποροῦντες νὰ στείλῃς τὴν συνδρομὴν σου ἀπ' εὐθείας· ὁ κ. Τσολάκος μετέβη εἰς Αἴγυπτον διὰ νὰ ἐγγράψῃ νέους συνδρομητάς, διὰ νὰ με γνωρίσῃς εἰς ὅσους δὲν ἔτυχε νὰ με γνωρίζουν) Γ. Μπουρατίου, Μελισσαν (πού ἐκλείσει τὰ 13 καὶ ἐμβῇ εἰς τὰ 14· τῆς εὐχομαι νὰ τα ἐκαστήσῃ) Ἀρκετικὸν Εὐρυβιάδην (δὲν πρέπει νὰ ποταμιάδῃς, διότι καὶ ἄλλοι Διαγωνισμοὶ θὰ γίνοντο καὶ ἔχεις πάντοτε καιρὸν νὰ βραβεύῃς· νὰ εἶσαι δὲ βέβαιος ὅτι αἱ κρίσεις εἶνε δικαιοῦσαι, καὶ κατὰ μέρος ἡ φιλαυτία· αἱ βραβευθεῖσαι καλλιγραφίαι ὅχι μόνον ἦσαν ἀνώτερας πολὺ ἀπὸ τὴν ἰδικήν σου, ἀλλὰ καὶ τὸσον καλαί, πού ἐνόμιζες ὅτι τὰς ἔγραψε καλλιγράφος ἐξ ἐπαγγέλματος) Ἐρυθρόν Ἀστέρᾳ, Πατριὸν Βαρκαρὴν (ἀνίγματα ἐκτός τοῦ Διαγωνισμοῦ δὲν εἶνε δεκτά, καὶ ἰδὲ τὸν Ὁδηγὸν πρὸς τὴν Χ. δὲν εἴπω αὐτὸ πού θέλεις, ἐὰν δὲν μου γράψῃς πῶς ἐπληρώθη τὸ τετράδιον, διότι εἴμφορε νὰ προσβληθῇ) Γαρδένιαν τῆς Μαργησίας (πῶς νὰ δημοσιεύσω τοιαύτην πληροφορίαν, χωρὶς νὰ γνωρίζω περὶ τίνος πρόκειται;) Πρίγκιπα τῆς Μαργησίας, Πέτρον Α. Μυρωδιάν (πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ γραμματάκι σου· ἐλαχίμως γρήγορα νὰ μάθῃς νὰ μου γράψῃς καὶ με τὸ χερσὶ σου) Ἀργυροκροσσὸν Νέφρος (πού μου γράψε πάντα μετὰ τὴν τὴν καρδίαν) Βασιλέα τῆς Θαλάσσης, Ν. Σ. Καρδογιάν (ἡ παραγγέλια ἐξετέλεσθη) Χαρίκλειαν Εὐαγγελιστοῦ (νὰ ἰδοῦμε λοιπὸν πόσα κεφάλια θὰ πᾶρῃ τὸ σπαθὶ σου!) Πάμισσον, Παπαροῦναν τῆς Πεντέλης (ἀγαπᾶνω) Κόρην τοῦ Λάλα (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ διπλὸν ἐσπάζωμα, νὰ μου φιλήσῃς τὸν ἀδελφόν μου καὶ νὰ μού γράψῃς πῶς θὰ τοῦ φανῇ ὁ Φασουλῆς Ροδινῶν) Παρήγορον Ἀγγελον, Ἰωάννην Στεφάνου (ἔστειλα· ὁ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς ἀπεχώ-

ρησε καὶ τὸν διεδέχθη ὁ ἀδελφός του) Τράφαλ-γχαρ (ἡ ἀντικατάστασις μιᾶς συνδρομῆς δὲν λέγεται ἐσπάζωμα) Βιθὴν Γ. Ἰγγλέση, Στέλλαν καὶ Ριγγίαν Μιτάκη (ἰδιόαιτερα πληροφορία περὶ Μικρῶν Μυστικῶν, ἐκτός τῶν προτάσεων, δὲν δημοσιεύονται) Πειραϊκὴν Αἴραν (ἀν' ἣτο ἀλήθεια τὸ θνείρον σου, θὰ σου ἔδιδε 75 εὔσημα!) Συννεφώδην Ἡμερᾶν (καὶ βέβαια, τὰ καλλίτερα δῶρα εἶνε τὰ χρυσόδετα βιβλία τῆς «Διαπλάσεως» δὲν σ' εὐχαρίστησαν πολὺ αὐτὰ πού σου ἤγγρασε, ὁ μπαμπᾶς;) Βάδερ Πάου-ελ, Κρητικὸν Κάστανον (πῶς ἐπέρασες τὰ Χριστούγεννα εἰς τὸ χωριό;) Πηνελόπης τῆς Ἐρήμου, Γλυκὸ Φιλάκι (εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς πού δὲν μ' ἐλησμόνησες· ἔ, ἐχίονισες τέλος πάντων;) Ἰσχυρὸν Ἀετὸν (ἔστειλα· διατὶ μοῦ γράφεις τόσον σπανίως;) Νέον Ναῦτην (ἔστειλα) Καν-κασίαν, Μυστηριώδην Φύσιν ([Ε] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολὴν· ἐκεῖναι αἱ μικροῦλαι φωτογραφίαι τίνος ἦσαν;) Ἀερόστατον (ἔστειλα· εὐχαριστῶ διὰ τὰς θερμὰς ἐκπράξεις) Παιδικὴν Χαράν ([Ε] διὰ τὴν καλλιγραφικὴν καὶ ὥραν ἐπιστολὴν) Ἀδριανὴν Τζώρτζη, Κούλλαν Σ. Βασιλείου, Ἀνυπόμονον Καρδίαν (τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· ἀλλὰ τί ἀτυγία, πού ἀνὴν τῆς σου ἀπαντήσω εἰς τὰ φαῖδρα ἐκεῖνα, πρέπει νὰ σε συλλυπηθῶ διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐξαδέλφου σου!) Ταπεινὸν Ἰον κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜΗ.

[Ἡ λέξις λεπτά 10, διὰ τὸ τοῦ συνδρομητῆς μας λεπτὸ 5 μόνον· Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀμειψόμενοι τῶν 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις. — Τὰ πρὸς δημοσιεῖσιν χειρογράφα πρέπει νὰ εἶναι πολὺ εἰς ἀνάγνωστα καὶ νὰ φθάνουν εἰς τὸ Παρεῖον μέχρι τῆς μεσημέρας τῆς Δευτέρας τὸ θραυτικόν διὰ τὸ φύλλον τοῦ ἐρχομένου Σαββάτου, ἄλλως μὲνουν διὰ τὸ μεθεπόμενον.]

Ἀγοράζω Ἑλληνικὰ γραμματόσημα ὅλων τῶν ἐκδόσεων. — Ε. Μαυρογιάννης, Κέρκυρα. (Α. 1)

Ὁ Νίκος Ζαχαριάδης ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Graz. (Α. 2)

Παρακαλῶ τοὺς εὐαρεστούμενους νὰ μου στέλ-λῃσι διάφορα εἰκονογραφημένα δελτάκια, καὶ ἐγὼ θὰ τοὺς ανταποδίδω τοιαῦτα. Ἡ Διευθύνσις μου: Mr Nicolas P. Simatos, Strada Turca 3, Braila (Roumanie). (Α. 3)

Ζητῶ ἀνταλλάξην· Μικρῶν Μυστικῶν με τοὺς ἐν Πάτραις, Κορίνθῳ, καὶ Αἰγίῳ συνδρομητὰς τῆς «Διαπλάσεως». — Γαλλικὴ Ναυαρχία. (Α. 4)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται γράφω-σαι λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Παρεῖῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων.

[Κατὰ τὸ ἐν σελ. 7 προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἄρχεται ὁ νέος 68ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων. — Τὰ ποτελεῖσματα τοῦ πρὸς Συνθεσὶν Ἀσκήσεων 68ου Διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιεύσῃν ἡμῶν προσεχέως· οὐχ ἥτοιν ἡ δημοσίευσις τῶν ἐγκριθεῖσιν Ἀσκήσεων ἄρχεται ἀπὸ σήμε-ρον, καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ τοῦ ἐτους.]

1. Λεξιγράφος.

Τὸ πρῶτον μου εἶνε γράμμα· τὸ δεύτερον ἐπίσης· Εἰς πρόσωπα — ὄχι ὅλα, — τὸ τρίτον θὰ ζητήσῃς, Τὴν κόρην βασιλέως ἀρχαίου νάναστος.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου τῆς Κορκίνας.

2. Συλλαβόγραφος.

Ἐνα γράμμα μ' ἑνα ἄλλο διηρέθῃ.

Καὶ ὡς πηλίκον μία μάστιγος εὐρέθῃ.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Κορκίνας τῆς Μασσαί.

5. Ἀναγραμματισμός.

Ὅπως εἶμαι ἂν μάστιγος.

Εἴμ' ἀρχαῖος στρατηγός.

Ἄν με ἀναγραμματίσῃς.

Ἄγιος προβάλλει ἐμπρός.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἐνζολωρά.

4. Μωσαϊκόν.

Πέρνω τηγάν, βούτρον κι' αὐγὸ

Καὶ κάνω... μία θεά. Μὰ πῶς αὐτὸ;

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κιραμίδογλου.

5. Κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον Κυδόμενον.

1. — Εἰς τὴν Σάμον ἐβασίλευεν ὁ Πολυκράτης.
2. — Τὸ Ἀμαρῶσιον εἶνε πρόστειον τῶν Ἀθηνῶν.

3. — Ἡ πεῖρα κάμνει τὸν ἄνθρωπον σοφόν.

4. — Ὁ ἀναξ' Ἀμασις ἦτο Αἰγύπτιος.

5. — Πολλὰκις ἡ ἄμαξα ραστώνῃ καὶ ὄχι ἀνάγκῃ ὑπηρετεῖ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Θεαγέτους.

6. Μυστικαὶ ἐρωτήσεις μετὰ στυγματογράφου.

(Ζητεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ Διαλόγου).

Ὁ Διδάσκαλος: — ... τὸ περίφημον....;

Α' Μαθητής: — Ὁ Καίσαρ.

Ὁ Διδάσκαλος: — ...;

Α' Μαθητής: — Τῷ 470 π. Χ.

Ὁ Διδάσκαλος: — ! ! ! ! . . .;

Β' Μαθητής: — Τῷ 47 π. Χ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Θαυμαστοῦ τῶν Ὁραίων Τεχνῶν.

7. Λογοπαίγνιον.

Μὲ ποῖο γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου εἴμφορεῖς νὰ

[σχηματίσῃς

Ἐνα πρᾶγμα πού ἂν τὸ πάρῃς, εἴμφορεῖς καὶ νὰ

[κερδίσῃς;

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγγορολογιατοῦ.

8. Διπλῇ Ἀκροστιχίς.

Τ' ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων,

ἀποτελοῦν φιλόσοφον, τὰ δὲ δεύτερα δένδρον:

1. Ἄνεμος. — 2. Προφήτης. — 3. Μέρους ναυῶν.

4. Πτηνὸν νυκτιδίου. — 5. Πτηνὸν νηκτικόν.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ τοῦ Κόσμου.

9. Φωνηεντόλιπον.

πς- κὼτ- κρν- κ πς- πρπ- μζν

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἱστορικοῦ Παλαμίδου.

10. Γρίφος.

α α α α ουν
α κ' α α κ α ν
α α α α ο
α α α α

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Αἰγερειοῦ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 47.

561. Ἀργοστόλιον (Ἄργος-τὸ-λεῖον). — 562.

Αἰλὸς-Ἀἴλος. — 563. Κέρας-κρέας. — 564.

Ἡ Ἀράχνη.

565. ΚΥΜΟΔΟΚΗ 566-571. Γα.

ΠΡΩΤΟΜΕΔΕΙΑ λῆ, λῆκος, δ-

ΕΥΝΕΙΚΗ νος, μῦς, ὅς,

ΓΛΑΥΚΗ σῦς. — 572.

ΘΕΤΙΣ Νέμεσις, Ἀ-

ΠΑΝΟΠΗ νἈκρών, Ἐ-

ΔΩΡΙΣ λῆν, = Μι-

σθός ἀρετῆς ἐπαινος. — 573. Ἡ ἱρις λέγεται

καὶ οὐράνιον, τῶν. — 574. (Ἡ λύσις τῆς Μαγ-

κῆς Βιχόνος δημοσιεύεται εἰς τὴν ἀλλήλογραφίαν

τοῦ παρόντος φυλλαδίου.)

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ. Τὸ παρὸν δεκάεξαπέλιον φυλ-
λάδιον, ἀριθ. 1 καὶ 2, εἶνε διὰ τὰ δύο Σάβ-
βατα 6 καὶ 13 Ἰανουαρίου. Ὡστε τὸ τρίτον
φυλλάδιον θὰ ἐκδοθῇ τὸ μεθεπόμενον Σάβ-
βατον, 20 Ἰανουαρίου. — Τοῦτο γίνεται κατ'
ἔτος, διότι, ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, τὸ πρῶτον
Σάββατον τοῦ Ἰανουαρίου δὲν προσβάλλομεν
νὰ τοποθετήσῃ τὸ σύνθημα δεκάεξαπέλιον φυλ-
λον, καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐκδίδωμεν κα-
τόπιν δύο φύλλα μαζί.